KAIKKIEN MAIDEN PROLETAARIT, YHTYKÄÄ!

Финская газета „ПУНАЙНЕН КАРЬЯЛА"

PUNAINEN KARJALA

NKP(b):n Karjalan AK:n ja KASSR:n TpKK:n lehti 17:s vuosikerta ★ Jokapäiväinen sanomalehti — Hinta 10 kop. 1/1 vk. 30:—, 1/2 vk. 15:—, 1/4 vk. 7:50

N:o 237. V. 1937 — Kuusipäivän 2:n päivä — Perjantaina marraskuun 26 p:nä

SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalipäivään on jälellä 16 päivää

Voittaneen sosialismin Stalinilainen Konstitutsio

Eilen tuli täyttyneeksi vuosi siitä historiallisesta muistopäivästä, jolloin alkoi Ylimääräinen VIII Yleisliittolainen Sovettien Edustajakokous, joka lopullisesti vahvisti voittaneen sosialismin Konstitutsion. Marraskuun 25 päivänä v. 1936 Kremiin Suuren Palatsin tribunalle nousi SSSR:n Konstitutsion luoja Stalin, jonka nimelle kansa omisti elämänsä Perustuslain. Voiton lippuna nosti Stalin synnyinmaamme ylle SSSR:n Konstitutsion, minkä jokainen rivi merkitsee sitä, että sovettiyhteiskunta on jo pääpiirteissään toteuttanut sosialismin, luonut sosialistisen järjestelmän. Koko maa kuunteli historiallista selostusta. Miljonat sovettikansalaiset ja monet työtätekevät koko maailmassa kuuntelivat Stalinin jokaista sanaa.

Tämä hetki jää ainiaaksi ihmiskunnan muistoon. Se on eroittamattomassa yhteydessä yleismaailmallis-historiallisen merkityksen omaavan dokumentin hyväksymisen ja vahvistamisen kanssa, dokumentin, jossa yksinkertaisesti ja suppeasti on kirjoitettu sosialismin voiton fakti SSSR:ssä, SSSR:n työtätekevien kapitalistisesta orjuudesta vapauttamisen fakti, laajan, loppuun asti johdonmukaisen sosialistisen demokratismin SSSR:ssä vallitsemisen fakti.

Voimaltaan, suppeudeltaan ja yksinkertaisuudeltaan klassillisilla sanoilla toveri Stalin luonnehti kaikki perusmuutokset, mitkä ovat tapahtuneet SSSR:n elämässä aikakautena vuodesta 1924 vuoteen 1936 asti. Tuntemattomaksi entisestään on muuttunut koko maamme, sen elämän kaikki puolet.

Muuttunut on kansantalouden koko ekonomiikka. Sosialistinen järjestelmä täydellisesti voitti talouden kaikilla aloilla. Jättiläismäisesti kasvoi sosialistinen industria, mahtavaksi voimaksi muuttui kolhoosien ja sovhoosien mekanisoitu talous. Tavarankiertokulusta on karkoitettu kauppiaat ja keinottelijat. Syntyi ja kehittyi uusi sovettikauppa.

"Tämä merkitsee sitä, että toisen ihmisen toista ihmistä kohtaan harjoittama riisto on hävitetty, likvidoitu, ja tuotantovälineiden sosialistinen omistus on vahvistettu sovettiyhteiskuntamme järkkymättömäksi perustaksi."

Muuttunut on sovettiyhteiskunnan luokkarakenne. Ei ole kapitalistien, kulakkien luokkia, ei ole kauppiaita ja keinottelijoita. Tilanomistajien luokka oli likvidoitu jo aikaisemmin.

"On jäänyt työväenluokka.

On jäänyt talonpoikain luokka.

On jäänyt intelligenssi".

Mutta ne eivät ole entinen työväenluokka, talonpoikaisto ja intelligenssi. Kapitalistisesta riistosta, kulakeista ja koronkiskureista vapautuneet työläiset ja talonpojat — ne ovat kokonaan uusia luokkia, joita ihmiskunnan historia ei ole vielä tuntenut. Ja samoin kokonaan uudeksi on tullut myöskin työtätekevä sovetti-intelligenssi.

Valloitetut ja toteutetut sosialismin prinsiipit muodostavat Stalinilaisen Konstitutsion perustan. Se ei ainoastaan julista kaikkien kansalaisten oikeutta työhön, lepoon, sivistykseen, mutta myöskin takaa kaikki ne ja niiden kaltaiset oikeudet, turvaa ne aineellisilla keinoilla lainsäädännöllisessä järjestyksessä.

SSSR:n Konstitutsio ei ainoastaan julista kaikkien kansalaisten tasa-arvoisuutta, mutta myöskin takaa tämän tasa-arvoisuuden ilman minkäänlaisia varauksia, mitkä ovat tavallisia porvarillisissa maissa, joissa omistuksellinen eriarvoisuus ja luokka-antagonismi saattavat merkityksettömäksi sanat tasa-arvoisuudesta.

Yhtenä suurimmista sosialismin voitoista, mitä on kirjoitettu maamme elämän kultaisessa kirjassa, Stalinilaisessa Konstitutsiossa, on kansallisen eriarvoisuuden ja sorron hävittäminen. Ihana kukoistus on muuttanut Sovettiliiton kaikkien respublikkojen, alueiden ja aluepiirien ulkomuodon. Suuri Venäjän kansa antoi suurenmoista veljellistä apua kaikille aikaisemmin orjuutetuille ja jälkeenjääneille, halveksituille ja oikeudettomille natsioille. Tsaristisen kansojen vankilan entiset siirtomaaseudut heräsivät uuteen elämään. Niiden silmänkantamattomille lakeuksille ovat nousseet teollisuuden jättiläiset, ovat elpyneet niiden luonnonrikkaudet, mitkä vuosituhansia uinuivat maan uumenissa. Yhä viljavampia hedelmiä antaa orjuudesta vapautettu maa, minkä kolhoosijärjestelmä on herättänyt uuteen elämään. Yhä kirkkaammin kukoistaa sisällöltään sosialistinen, muodoltaan kansallinen kulttuuri. Konstitutsio kirjaa sen riidattoman tosiasian, että leniniläis-stalinilainen kansallisuuspolitiikka voitti. Ainoastaan sosialismin perustalla on voinut näyttää koko voimansa ja elinvoimaisuutensa monikansallinen valtio.

"... meillä on nyt täysin muodostunut ja kaikki koettelemukset kestänyt monikansallinen sosialistinen valtio, jonka lujuutta voi kadehtia mikä kansallinen valtio tahansa missä maapallon osassa tahansa".

Vuosi on kulunut siitä, kun Kremlin tribunalta kaikuivat historiallisen selostuksen sanat. Siitä lähtien se on tullut perusdokumentiksi, jota lukevat ja taas uudelleen lukevat kymmenet miljonat ihmiset koko maailmassa. Yhdessä SSSR:n Konstitutsion kanssa se sytyttää miljonien ihmisten sydämissä koko maailmassa rakkauden tulen sovettimaata, sen kansoja kohtaan.

Espanjan sankarillinen kansa, joka taistelee vapautensa ja riippumattomuutensa puolesta, lukee toveri Stalinin sanoista — hänen selostuksestaan ja Konstitutsion pykälistä sankarillisten ponnistustensa hyväksymisen ja ammentaa uskoa siihen, että se voittaa fasistiset ryövärit.

Kiinan kansa, joka on ensimmäistä kertaa yhdistynyt vastarintaan Japanin imperialisteja — väkivallantekijöitä ja valloittajia vastaan, löytää toveri Stalinin sanoissa — hänen selostuksessaan ja Konstitutsion pykälissä todellisen esimerkin demokratian voitosta imperialistisia rosvoja vastaan.

Vuosi on kulunut, ja täydellisesti toteutuivat toveri Stalinin sanat:

"SSSR:n uusi Konstitutsio tulee olemaan moraalinen apu ja reaalinen tuki kaikille niille, jotka nykyään käyvät taistelua fasistista barbaarisuutta vastaan".

Bolshevikien puolueen ja sen Stalinilaisen Keskuskomitean johdolla Sovettiliitto, maailmassa kaikkein demokraattisimmalla Konstitutsiolla aseistettuna, seisoo graniittikalliona kuohuavan kapitalistisen meren keskellä, majakkana valaisten maailman kansoille tietä luovan työn voittoon kansainvälisestä kapitalistisesta ryöväyksestä.

Uudesta Konstitutsiosta tehdyn historiallisen selostuksen vuosipäivän sovettimaa ottaa vastaan valmistautumisella SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaleihin suuren synnyinmaamme työtätekevien valtavan poliittisen aktiivisuuden nousun oloissa. Työtätekevät tietävät, että bolshevistisen puolueen ja sovettihallituksen stalinilainen johto on turvannut sosialismin suuren voiton. Ja laajan synnyinmaamme kaikilla kulmilla miljonat nimittivät toveri Stalinin ja hänen työtoverinsa ensimmäisiksi deputaattikandidaateiksi Korkeimpaan Sovettiin.

Suuri ilo äänestää vaalipäivänä Stalinin kandidatuurin puolesta lankesi Moskovan kaupungin Stalinskin vaaliokrugan valitsijoille. Vanha työläisnainen — kutoja Anna Nikiforovna Zelenova syvällä liikutuksella puhui valitsijoiden miitinkissä:

"Puolue ja suuri Stalin antoivat meille onnellisen, iänkaikkisen vapauden. Juuri siksi me niin suurella ilolla ja kärsimättömyydellä odotamme onnellista päivää — joulukuun 12 päivää, jolloin me, vihdoin, osoitamme vaalibulletiineissa koko kansallemme rajattomasti kalliin toveri Stalinin nimen".

Sydämen kaikkein syvimmästä pohjasta, miljonien sydämistä kuuluvat nyt nämä tervehdyksen ja rakkauden sanat Leninin-Stalinin puolueelle, sen Keskuskomitealle ja henkilökohtaisesti toveri Stalinille. Näissä tervehdyksissä, työtätekevien tuhansissa puheissa vaalienedellisissä kokouksissa ja neuvotteluissa tuntuu puolueemme mitä lujin yhteys koko kansaan.

Historiassa ei ole esimerkkejä sille suunnattomalle poliittiselle nousulle, mitä koko maamme elää tällä hetkellä.

Työtätekevät joukot tervehtivät Korkeimpaan Sovettiin esittämiään kandidaatteja, omia kandidaattejaan — kansan luuta ja lihaa, ja yksimielisesti antavat nakaasin kandidaateilleen: järkähtämättömästi kulkekaa Lenin-Stalinin puolueen tietä! Säälimättä edelleenkin tuhotkaa ja juurikaa pois kansan viholliset — trotskilais-buharinilaiset ja kaikki muut spionit!

Leninin-Stalinin tietä kulkien puolue saavutti sosialismin voiton SSSR:ssä. Marxin-Engelsin-Lenin-Stalinin taistelulipun alla me viemme SSSR:n kansat uusiin yleismaailmallis-historiallisiin voittoihin, me saavutamme kommunismin voiton koko maailmassa!

("Pravdan" mukaan)

Jalmari Virtanen

Äänestän Pohjoisnavan sankaria

Mukaan "vanhan hyvän tavan" —
Tuhatvuodet tapa säilyi —
Kontiot vain "tutki" Navan,
Kesäyöt kun päivä päilyi.

Kuu — tuo paimen tähtikarjan
Omat ajat kulki täällä
Päällä maamme katon harjan,
Läikkyi paiste kirkas jäällä.

Läikkyi jäällä paiste heljä,
Ei vaan koskaan ihmisjalkaa
Näillä jäillä — kunnes NELJÄ
Saapui — tutkimuksen alkaa.

PAPANIN — hän johtaa näitä,
Jotka eivä, värjy, pelkää
Napa-öitä, napajäitä,
Soutavat vain hyistä selkää.

Mitä tuosta, yö jos saarti,
Sammui tähdet, myrsky meuraa,
Luja bolshevikkein kaarti;
Maine sankaruutta seuraa.

Maine, maine sankareille!
Papanin, tuo ehdokkaamme
Kunniaa on tuova meille,
Valita kun hänet saamme.

Katson Navan puolle illoin,
Seuraan Pohjan taivaan tulta.
Saapuu vaalipäivä — silloin
PAPANIN SAA ÄÄNEN
MULTA.

Toveri M. I. Kalininin kirje

KARJALAN ASSR:n KONTUPOHJAN RAJONIN MÄNSELÄN KYLÄN KALININ NIM. OM. KOLHOOSIN JÄSENILLE

Marraskuun alussa Mänselän kylän Kalininin nim. om. kolhoosin jäsenet lähettivät toveri M. I. Kalininille kollektiivisen kirjeen, (julkaistu "Krasnaja Karelijassa" marraskuun 7 päivänä), jossa pyysivät M. I. Kalininia antamaan suostumuksensa tulla äänestettäväksi SSSR:n Korkeimman Sovetin Liiton Sovettiin.

Vastaukseksi Mänselän kolhosnikoille, toveri M. I. Kalinin lähetti marraskuun 20 päivänä 1937 seuraavan kirjeen:

KALLIIT TOVERIT!

Sydämellisesti kiitän Teitä "Krasnaja Karelijassa" marraskuun 7 päivänä 1937 julaistusta kirjeestänne.

Minä yhdessä Teidän kanssanne iloitsen niistä menestyksistä, joita on saavuttanut kolhoosinne. Minä yhdessä Teidän kanssanne olen onnellinen siitä, että Te elätte nyt varakasta elämää. Te olette toteuttaneet toveri Stalinin loosungin kolhoosien muuttamisesta bolshevistisiksi ja kolhosnikkojen tekemisestä varakkaiksi. Teidän menestyksenne ovat osanen Sosialististen Sovettirespublikkojen Liiton yhteisistä menestyksistä.

Vielä kerta lausun Teille kiitollisuuteni siitä, että muistatte minua, ja kaikesta sydämestäni toivon Teille vielä suurempia menestyksiä kollektiivisessa työssänne sosialistisen maamme mahdin, sen kansojen onnen kohottamiseksi.

Toveriterveisin

M. KALININ.

Moskova, Kreml,
marraskuun 20 p. 1937.

Kolhosnikat lukevat toveri M. I. Kalininin kirjettä

Suurella tyydytyksellä ottivat vastaan Kontupohjan rajonin, Ilemselän selsovetin, Mänselän kylän, Kalininin nim. om. kolhoosin jäsenet ja rajonin kaikki kolhosnikat Yleisliittolaisen staarostan Mihail Ivanovitsh Kalininin vastauksen Mänselän Kalininin nim. om. kolhoosin jäsenten kollektiiviseen kirjeeseen, mikä oli julaistu "Krasnaja Karelijassa" marraskuun 7 päivänä 1937.

Marraskuun 23 päivänä Kalininin nim. om. kolhoosiin matkusti Ilemselän selsovetin puheenjohtaja tov. Slatvinskaja järjestämään Mihail Ivanovitsh Kalininin vastauksen kollektiivista lukemista.

Kolhosnikat lausuivat halunsa vastata Mihail Ivanovitsh Kalininille uudella kirjeellä ja päättivät ottaa useita uusia sitoumuksia maataloustöiden alalla, sekä myöskin Ilemselän selsovetin kolhoosien mallikelpoisesti valmistautumiseksi SSSR:n Korkeimman Sovetin vaaleihin.

V. Krauze.

Huolenpito valitsijasta

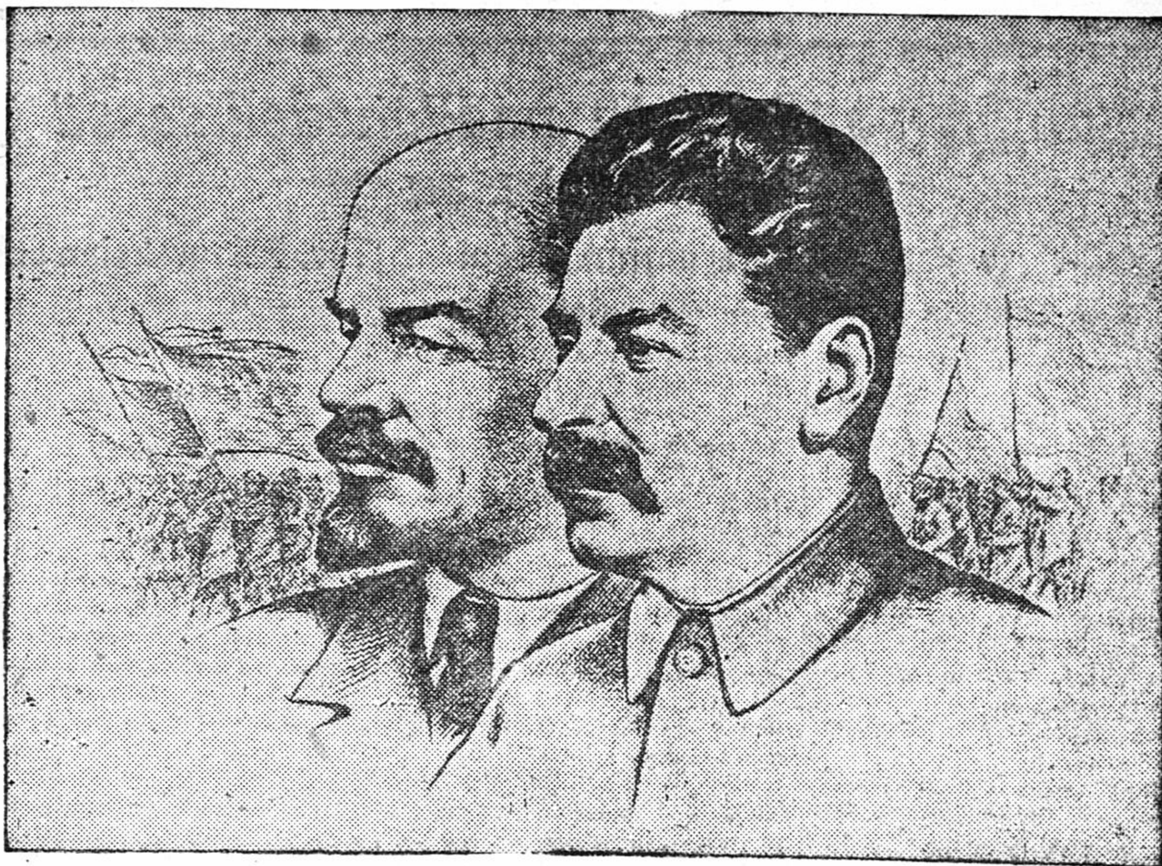
Joka päivä 27:nnessa vaalikomississa käy suuri joukko valitsijoita tarkistamassa valitsijain listoja. Mutta listojen tarkastamisen merkitystä ei väestölle ole selvitetty riittävän tarkasti.

Agitaattorit ja korttelien vanhimmat saivat tehtäväkseen ottaa selvää alueella asuvista sokeista ja itsenäisesti vaalipaikalle tulemaan kykenemättömistä. Näitä varten vaalipaikalla tulevat toimimaan erikoiset autot.

Lapsia varten vaalikomissin huoneustoon järjestetään lasten huone, järjestetään myös odotushuone.

Jokaiselle valitsijalle osoitetaan äänestämisen tekniikka (lähipäivinä näytetään kino "Miten valitsija tulee äänestämään", selostetaan epäselvät kysymykset, osoitetaan kirjallisuus ja samalla annetaan tarkka kuva jokaisesta kandidaatista.

Rugojev.

V. I. LENIN JA I. V. STALIN. (Taiteilija P. Vasiljevin kuvapiirros).
Sojusfoton jäljentämä.

Leningradin Kirovskin ja Leninskin vaaliokrugain valitsijoiden kokous

Leningrad, 22 marrask. Tänään Maksim Gorjkin nim. om. Kirovskin rajonin kulttuuritalolla kaupungin Kirovskin ja Leninskin rajonien 1.300 valitsijaa kohtasivat deputaattikandidaattinsa Kansallisuuksien Sovettiin — SSSR:n TpKK:n puheenjohtajan Mihail Ivanovitsh Kalininin, joka on rekisteröity äänestettäväksi Leningradin kaupungin vaaliokrugassa.

Kokouksessa esiintyivät työläiset, pedagogit, insinöörit, palveluskuntalaiset. Kaikki he palavasti kehoittivat äänestämään sosialismin maan vaihtumattoman presidentin, suuren Stalinin uskollisen työtoverin toveri Kalininin puolesta.

Myrskyisin kunnianosoituksin ottivat läsnäolijat vastaan Mihail Ivanovitsh Kalininin ilmestymisen tribunalle. Toveri Kalinin puheessaan merkitsi Leningradin suuren osuuden sosialismin rakentamisessa ja alleviivasi, että Leninin kaupungin työläiset pyhästi säilyttävät bolshevismin mainehikkaat revolutsioniset traditsiot.

Myrskyiset kunnianosoitukset monta kertaa keskeyttivät toveri Kalininin puheen.

Mihail Ivanovitsh Kalininin puheen jälkeen kokouksen osanottajat järjestivät voimakkaan kunnianosoituksen kansojen johtajan toveri Stalinin kunniaksi, hänen yhden lähimmän työtoverinsa — toveri Kalininin kunniaksi.

Kokous kääntyi Leninin kaupungin kaikkien valitsijoiden puoleen kehoittaen SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalipäivänä antamaan äänensä M. I. Kalininin puolesta.

Kansallisuuksien Sovetin deputaattikandidaatin toveri Mihail Ivanovitsh Kalininin puhe

Toverit, minun ja leningradilaisten valitsijoitteni välillä vallitsevilla suhteilla on sellainen luonne, että on vaikea rakentaa tavallista puhetta. Minulle käy niinkuin käy usein, jolloin ihminen, joka moneen vuoteen ei ole tavannut läheisiään, omaisiaan ja jolloin heidät tavatessaan tahtoo sanoa paljon, mutta ei löydy sanoja. **(Myrskyisiä kunnianosoituksia.)**

Sovettiliiton kansalaisten ja varsinkin Sovettiliiton työläisten, työtätekevien joukkojen poliittisessa tietoisuudessa Leningradilla on sangen suuri sijansa. Leningrad on suuren Sovettiliiton toinen pääkaupunki. Leningrad on suuri industriaalinen keskus. Leningradissa kehittyi proletariaatin revolutsioninen ajatus. Leningradin proletariaatilla on suuri revolutsioninen menneisyys. Minä voisin puoli päivää luetella Leningradin revolutsionisia ominaisuuksia, joilla jokaisella on suuri arvo.

Kaiken tämän lisäksi minulle Leningrad on vielä läheinen kaupunkini. **(Myrskyisiä kunnianosoituksia.)**

Mistä ansiosta minut on esitetty deputaattikandidaatiksi Kansallisuuksien Sovettiin, ketä minä saan kiittää tästä kunniasta? Minä katson, että etupäässä ja pääasiassa siksi, että minä olen säilyttänyt itsessäni Leningradin proletariaatin revolutsioniset piirteet. **(Kauankestäviä suosionosoituksia.)** Leningrad on minulle läheinen, rakas. Muistan, kuinka minä aikaisemmin illegaalisesti kävin entisessä Pietarissa: kuinka epämielyttävä olisikaan tilanne ollut, mutta kun saavut Pietariin, kaikki näyttää hyvältä. Siis niin: jos Leningrad on minulle läheinen, rakas, kallis, niin sitä suuremmalla syyllä minä voin sanoa sen Kirovskin rajonista. **(Suosionosoituksia.)**

Kirovskin rajonissahan alkoi minun tietoinen elämäni. Kirovskin rajonin työläisten keskuudessa alkoi varttua, lujittua, takoutua minussa revolutsioninen bolshevistinen maailmankatsomus. Kirovskin tehtaan työläisten keskuudessa minussa syntyivät, kasvoivat ja lujittuivat organisatio-, propaganda-, ja agitatsiokyvyt. Kirovskin rajonissa, Kirovskin rajonin työläisten keskuudessa minussa ensimmäistä kertaa heräsi ylevä ajatus siitä, että proletariaatin on ei ainoastaan taisteltava, mutta myöskin ehdottomasti voitettava. **(Kauankestäviä suosionosoituksia.)**

Juuri tämän vuoksi minä katson olevani erittäin suuressa kiitollisuuden velassa Leningradin työläisille, Kirovin rajonin työläisille, jotka auttoivat minut nousemaan revolutsionisen taistelun tielle proletariaatin ihanteiden puolesta. Juuri tämän vuoksi minun silmissäni, minun tietoisuudessani erittäin korkealla ovat Leningradin työläiset, Leningradin työväenluokka. Ja nyt minä tunnen suurta tyydytystä, että meidän työmme, verrattain pienen työläisryhmän työ ei ole mennyt hukkaan, että minä olen läsnä kokouksessa, jossa Kirovskin vaaliokruga esittää deputaattikandidaatikseen Korkeimpaan Sovettiin työläisnaisensa toveri Smirnovan. **(Suosionosoituksia.)** Minä katson sen suureksi saavutukseksi. Se on suuri voitto, toverit **(Suosionosoituksia.)**

Meidän suuret voittomme antavat meille suuren tyydytyksen. Voimme sanoa:

— Hyvin työskentelivät Kirovin rajonin pojat aikaisemmin, ja hyvin työskentelevät nytkin! **(Myrskyisiä suosionosoituksia.)**

Paljon voisi puhua siitä, mitä tehtäviä on Sovettiliiton proletariaatin edessä. Ne tehtävät ovat suuria, eivätkä ne tehtävät ole helppoja. Ne tulevat olemaan vaikeita niin kauan, kun Sovettiliitto on ainoa sosialistinen maa. Ne tulevat olemaan vaikeita niin kauan, kun me olemme kapitalististen valtioiden ympäröiminä. Nämä tehtävät vaativat meiltä nykyään ja varmaankin vielä tulevat vaatimaan proletariaatilta suurta, jännittävää työtä ja proletariaatin suurien luovien voimien kehittämistä.

Minä ajattelen, että kaikessa meidän vaatimattomuudessamme me voimme sanoa, että Leningradin proletaarit olivat aina etulinjoilla taistelussa työväenluokan ihanteiden puolesta. Nämä asemat on säilytettävä. **(Suosionosoituksia.)** Minä ajattelen, että Kirovin rajoni tulee taistelemaan näillä asemilla. **(Myrskyisiä kunnianosoituksia.)**

Toverit, kommunismi rikastutti, täydensi työväenluokan elämän ja taistelun syvällä sisällöllä. Ja silloin kun minusta sanovat: ihminen on kulkenut raskaan elämäntien, — sanon rehellisesti, se ei minua miellytä **(Naurua.)** Jos ihminen on omaksunut kommunistisen maailmankatsomuksen, niin se täyttää hänen elämänsä niin suurella sisällöllä, että elämä ei tunnu raskaalta, vaan tuntuu rikkaalta, ja mikä on pääasia — itse tunnet, että elämä on loppumattoman hyvä, jopa kaikkein vaikeimpinakin elämänhetkinä. **(Myrskyisiä suosionosoituksia.)**

Koko minun elämäni historia, ja itseasiassa työväenluokan koko historia sisältyy siihen, että me elimme ja taistelimme Lenin-Stalinin johdolla. **(Myrskyisiä suosionosoituksia.)**

Mitä minä voisinkaan luvata kandidaattina Korkeimpaan Sovettiin teille valitsijoilleni? Minä, toverit, ajattelen, että taistella menestyksellä kommunismin puolesta — merkitsee kulkea Stalinin mukana. **(Myrskyisiä kunnianosoituksia.)**

Siinä on minun tieni, sitä tietä minä tulen kulkemaan **(Myrskyisiä suosionosoituksia.)** Ja te äänestäkää, niitä, jotka eroittamattomasti taistelevat kommunismin puolesta. **(Myrskyisiä suosionosoituksia, kaikki nousevat seisomaan, hurraa-huutoja. Huudahduksia: "Eläköön yleisliittolainen staarosta Kalinin! Hurraa!", "Mainehikkaalle Kalininillemme hurraa!", "Deputaatillemme toveri Kalininille hurraa!", "Eläköön suuren Stalinin työtoveri Kalinin! Hurraa!")**

Toveri Kalinin (presidiumista).

— Toveri Stalinin puolesta, kansojen johtajan puolesta, hänen puolestansa, joka johtaa työväenluokan kommunismin voittoon, hurraa! **(Hurraa-huutoja suosionosoituksia, kunnianosoituksia.)**

Tt. Gorbatsheville, Soljakoville ja Tjurkinille

Me Kalevalan rajonin, Haikolan vaalialueen "Kylväjän" kolhoosin jäsenet käsiteltyämme Korkeimman Sovetin vaaliasetusta ja vaaleihin valmistautumista vaalialueellamme olemme iloisia siitä, että te olette antaneet suostumuksenne tulla äänestettäväksi meidän vaaliokrugassa.

Pyydämme teitä tulemaan meille selostamaan Sovettiliiton sansankarillisista saavutuksista, siitä miten kommunistinen puolue ja sovettihallitus huolehtivat työtätekevästä kansasta.

Me yksimielisesti lupaudumme vaalipäivänä antamaan äänemme teille.

Seuraa 16 allekirjoitusta.

Kuoli sovettikansan laulaja

On kuollut Suleiman Staljskij — Sovetti-Dagestanin mainio kansanrunoilija, joka laati lauluja mahtavan synnyinmaansa onnesta. Kuoli kansan ajatusten ilmaisija, jonka innokas ääni kuului yhtä suurella voimalla Dagestanissa kuin myöskin Sovetti-Karjalassa.

Suleiman Staljskij oli todellinen kansanrunoilija, hänen runonsa, hänen laulunsa ovat rakkaita koko sovettikansalle.

Sovettimaan kirjallisuudelle Suleiman Staljskin kuolema on suuri menetys.

Karjalan sovettikirjailijat yhdessä kaikkien sovettikirjailijoiden kanssa kallistavat päänsä suuren runoilijan kuolinvuoteen ääressä.

Karjalan Sovettikirjailijain liitto.

Suojun vaalialueen vaalienedellisessä kokouksessa

Kaikki voimani annan synnyinmaalleni

TOV. TATJANA SEMENOVNA VIKULINAN PUHE

Tribunalle nousi Tatjana Semenovna Vikulina. Läsnäolijat ottivat hänet vastaan myrskyisin suosionosoituksin. Tatjana Semenovna alkoi puheensa sydämellisesti, yksinkertaisesti.

— Olisinko minä, entinen batrakkinainen, lukutaidoton karjalainen, voinut ajatella, että kahdenkymmenen vuoden kuluttua vapautettu Karjalan kansa esittää minun kandidatuurini korkeimpaan valtaelimeen — SSSR:n Korkeimman Sovetin Kansallisuuksien Sovettiin.

Olisinko minä voinut ajatella, että tulen lukutaitoiseksi, varakkaaksi kolhosnikkanaiseksi, peltobrigadin brigadiiriksi, ja että minun lapseni saavat opiskella oppilaitoksissa.

Kuka on antanut meille tämän elämän, josta nyt haaveilevat kaikkien maiden kaikki rehelliset ihmiset? Sen ovat antaneet meille bolshevikit, sen antoivat meille Lenin ja Stalin. Meidän nerokkaan Stalinimme puolesta minä olen valmis antamaan elämäni. Minä olen 42-vuotias, mutta minulla riittää voimia, antaakseni selkään fasistisia valloittajia **(Suosionosoituksia.)**

Toverit, minun mieheni, kansalaissodan entinen osanottaja, kuoli v. 1930. Minä jäin kolmen lapsen kanssa ja astuin kolhoosielämän tielle, minkä on osoittanut meille isämme Stalin. Tänä vuonna minä olen tehnyt 280 työpäivää, työpäivistäni olen saanut paljon viljaa, perunoita ja vihanneksia. Minä ja minun lapseni ovat hyvin, ja vieläpä kauniistikin vaatetettuja. **(Naurua, suosionosoituksia.)**

Yksi pojistani opiskelee Osoaviahimin kursseilla, tyttäreni opettajaopistossa, ja nuorin poikani — koulussa. Minä aktiivisesti osallistun selsovetin työhön.

Te, kansalaiset, valitsijat, olette osoittaneet minua kohtaan suurta luottamusta, esittäen minun kandidatuurini Kansallisuuksien Sovettiin. Suuri kiitos teille siitä. Minä annan kaikki voimani, ja jos tarvis tulee — myöskin elämäni synnyinmaamme puolesta, meidän Stalinimme puolesta. **(Myrskyisiä suosionosoituksia.)**

Ihanaksi on muuttunut elämämme

TOV. ALEKSANDRA IVANOVNA GADOVAN PUHE

Toverit! Lähestyy historiallinen päivä — joulukuun 12 päivä 1937 — SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalipäivä. Me valmistaudumme tähän tapahtumaan, kuten suureen ilojuhlaan. Te tiedätte, toverit, että meidän vaaliokrugassamme Liiton Sovettiin tulee äänestettäväksi NKP(b):n Karjalan Aluekomitean ensimmäisen sihteerin tehtäviä suorittava Nikolai Ivanovitsh Ivanov. Tov. Ivanov on talonpoikaisperheestä, 16 ikävuodesta työskennellyt kauppiailla ja tehtailijoilla. Työtä hänen on täytynyt tehdä 12 tuntia vuorokaudessa. Jo nuoruusvuosina hänessä syttyi suuri viha riistäjiä, verenimijöitä ja parasiitteja kohtaan, jotka ennen revolutsiota orjuuttivat työtätekevää kansaa.

Tov. Ivanov on puolueen jäsen vuodesta 1917, työskennellyt vastuunalaisessa puoluetyössä.

Monet kolhoosit ja tuotantolaitokset ovat esittäneet deputaattikandidaatiksi Kansallisuuksien Sovettiin Leningradin maaseudun vaaliokrugasta RSFSR:n valistusasiain kansankomissaarin tov. Tjurkinin. Tov. Tjurkin on järkähtämätön bolsheviki, hänelle on uskottu suuri asia ja hän tulee ansaitsemaan valitsijoiden korkean luottamuksen.

Me teidän kanssanne, toverit, olemme esittäneet deputaattikandidaatiksi Kansallisuuksien Sovettiin ansioituneen kolhosnikkanaisen Tatjana Semenovna Vikulinan. Tämä kolhosnikkanainen on ansainnut sen, että hänet valitaan sosialismin maan korkeimpaan elimeen.

Minä annan ääneni tt. Ivanovin, Tjurkinin ja Vikulinan puolesta ja kehoitan kaikkia valitsijoita äänestämään sosialistisen synnyinmaamme näiden uskollisten poikien puolesta.

Katsokaa, toverit, kuinka ihanaksi on tullut elämämme, työtätekevän kansan elämä. Tuntemattomaksi on tullut maamme. Ovat kasvaneet uudet tehtaat, kaupungit.

Kaiken tämän me olemme saavuttaneet siksi, että maatamme johtaa kukoistaville onnenkukkuloille työtätekevän ihmiskunnan paras ystävä, nerokas opettajamme, hellä isämme toveri Stalin. Hän se on antanut meille suuret oikeudet, hän se on maailmassa kaikkein demokraattisimman Konstitutsion luoja.

Eläköön suuri Stalinilainen Konstitutsio!

Eläköön rakas opettajamme ja johtajamme toveri **Stalin! (Myrskyisiä kunnianosoituksia.)**

Tov. Pokrovskajan puhe

Toverit, me omin silmin näemme, miten on muuttunut elämämme. Olisimmeko me aikaisemmin, tsarismin aikana, voineet kokoontua ja yhdessä käsitellä kandidaattejamme korkeimpaan valtaelimeen? Aikaisemmin siitä me emme uskaltaneet ajatellakaan.

Toverit, nainen oli ennen oikeudeton, häntä eivät päästäneet minkäänlaisiin kokouksiin, hän tiesi ainoastaan lapsensa ja kattilansa. Nykyään on kokonaan toisin. Nyt yhdessä teidän kanssanne tämän kokouksen presidiumissa istuu Tatjana Semenovna Vikulina. Hänet, rehellisenä raatajana, meidän vaaliokrugamme valitsijat esittivät deputaattikandidaatiksi SSSR:n Korkeimman Sovetin Kansallisuuksien Sovettiin.

Tatjana Semenovna on esimerkillinen työläisnainen, synnyinmaamme ansioitunut tytär ja minä kehoitan Äänisenrannan vaaliokrugan valitsijoita äänestämään hänen puolestaan.

Sovettivalta on avannut meidän, naisten silmät, meidän oma bolshevistinen puolueemme ja rakas isämme toveri Stalin on johtanut sovettinaisen valoisalle tielle, mikä johtaa kulttuuriseen, varakkaaseen elämään.

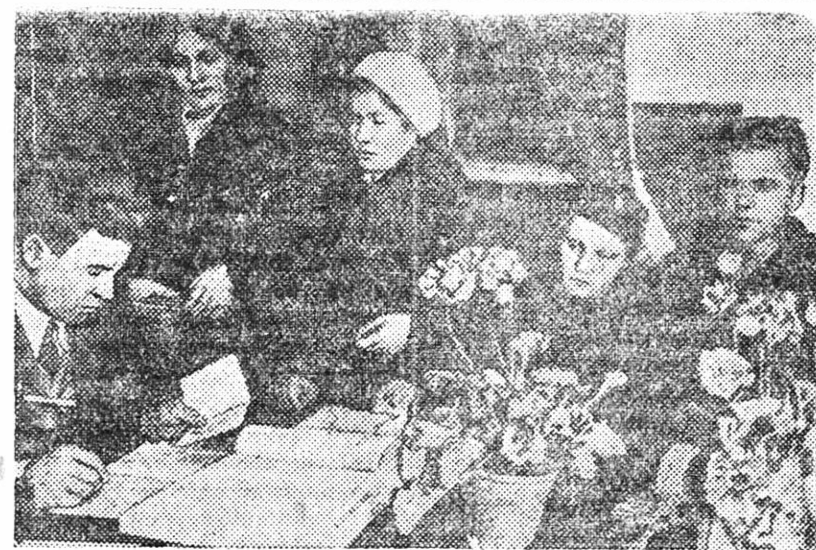
Minä onnittelen ensimmäistä deputaattikandidaattia Korkeimpaan Sovettiin — toveri Stalinia! **(Kunnianosoituksia.)**

Kulttuurittomuutta

Kansantaiteen talolla ruokalassa vallitsee täydellinen epäjärjestys: pöytäliinat ovat likaisia, tarjoilijat jotkut ovat juovuksissa, ruokailuhuoneessa tarjoilijat ruokailijain edessä käsittelevät likaisia pöytäliinoja, antaakseen ne pesuun. Osa tarjoilijoista käyttäytyy epäkulttuurisesti. Keskenänsä he rähisevät niin, että rähinä kuuluu Kansantaiteen talon yläkertaan.

On lopetettava tällaiset menettelytavat. Ruokala on saatettava kulttuuriseen asuun.

P. V.

KUVASSA: Petroskoin kaupungin vaaliokrugan 7:nnellä vaalialueella valitsijat tarkastamassa nimiään vaaliluetteloilta.

Foto Ankudinov.

Валличчемизих валмистумине Вииданалла

Тулдих самой ответственной пäйвäх валиченда кампааниэсса. Ёга пуолелла мейдäн муода менöў большевистской агитациэ азететуйста СССР:н Верховнойх Советтах депутата-кандидатойста — мейян муан парахиста ихмизистä, кудамат оллах преданнойт Советойлла армастетулла диэлолла.

Вииданан сельсоветан валиченда участкойлла — колхозойсса суурести разьяснитах Валиченда положеениэда. Колхозникоя äйялä интересуйччоу валиченда закона.

Но эряхäт эй виэлä хўвин тиэдä тäдä суурда законуа. Например Ленинан нимеллизесса колхозасса эрäхиллä он хäмäрä эллендўс Выборойста.

Вииданан сельсоветтах туагиэх кäвўтäх пропагандистат Петроскойста. Кайкен недäлин олдих красноармейцат — комсомольцат, конза РОНО он лäхеттäнўт омиэ представителёй и пройдиннуон выходнойн сиэллä оли Музейн руодаят. Паха, и äйяллä паха пуоли он се Вииданан сельсоветасса, (председателя т. Петров), што ей виэлä кайккиэ рахвахиэ оле охватитту валиченда кампаниях.

Ленинан нимеллизессä колхозан собраниялла колхозникат саноттих, што мўö тиэдäммä мейян оман депутатта кандидатан — активнойн бригадира-колхозницан Татьяна Семеновна Викулинан, но эммо виэлä тиэдä тойзиэ депутатта кандидаттоя — Николай Иванович Ивановуа и Петр Андреевич Тюркинуа. Колхозникойлла пидäў сельвиттиэ майниттуен кандидаттоен биографиэт и хейян руавот.

Пропагандиста Петя Карпов саноу: «Минä оман комсомольца обязанностин тäўтäн». — Минулла он аннетту Улä Вииданан кўлäстä 9 талуа (24 хенгиэ) опастеттаваксе.— Хейллä минä кäвўн ёга талойх и селитäн Валиченда положениэда мейян Верховнойх Советтах, — ятќау Петя. — Минä санон товелла, што нäмä валиччият руветах тиэдäмäх валиченда законан на отлично.»

Вииданан красной уголка он хўвäссä порядкасса: сейниä чомендау каллехиэн вождиэн картинат, валиченда плакатат столалла он газетат, биллиарда и патефона. Миэлеллäх колхозникат виэтетях сиэ айгуа. Вот синне нўгöй, 19 пäйвäннä ноября кууда сельсоветта азетти валичиейн спискат. Он саноттава, што сельсоветта эй серьезно оле луадиннух нäйдä спискоя. Напр. сиэллä эй оллух совсем Ленинан нимеллизен колхозан валиччиян — Михаил Степанович Гуркинан нимиэ, и оли муйда недостаткой.

Пидäў диэло каччуа вагавасти, штоби эй пиäстиэ ненгомиэ груубоя ошибкоя.

Он виэдäвä суурта агитациэда депутатта кандидатойста — мейян муан достойнолойста рахвахиста, кудамат оллах лоппух сахте преданнойт Ленинан — Сталинан диэлолла!

П. В.

Ануксес нарушайях валиченда законуа

Декабрян куун 12 пäйвäх — пäйвäх конза кай Советскойн Союзан рахвас тулоу валиченда участкойлла валиччёмах Верховнойда Советтуа — дäй вайн 16 пäйвиä.

Ануксен района тяx пäйвäх суа ей вой лöўхкиа, што валмистамине менöў хўвин, но и нўгöй вие хäйн ей оле азететту путиллех.

Отамме суамойн вуажнойн вопросан валмистамизесса Верховнойх Советтах валиченда компаниэн избирательнойн законан агитациян и пропагандан. Районасса оли организуйду кружкад, но тяхесуате эй вие лопитту занятиэлоя. Эряхис вай он оллух какси-колме занятиэда. Нўгöй абух доверенноилла миехиллä партийнойт, комсомольскойт, профсоюзнойт организацием, сельскойт советат выйделиттих суури количества агитаторoя и пропагандистоя. Ухтес Ануксен, Рыпушкалан сельсовиетасса он ляйс 80 хенгиэ. Пидäў оннуако сануо, што эй вие кай выделиннойд миехет руата куйч пидäс. Иче эй тиетä кетбо оллах кандидатат депутатойкси мейдян Карьялан республикасса.

Он и тойзиэ ошибкоя. Конза лайттих участковойт комиссиэт ей хўвин качотту кедä хейс выделяйх и нўгöй пидäў эряхиэ членой мууттуа. Тäмä оли допуститту Ильинскойсса, Виделесса и тойзисса сиейсса.

Отамма избирательнойлоен спийскойн луадимизен. Почти ёга сельсовиэтасса он нарушитту избирательной закона — мўöхä рипутеттих спискат проверкаксе, перепутайттих фамилиэт, нимет, эй оле панду кайккиэ избирательёй, он панду и мойзиэ кудамиэ эй оле тäс участкасса.

Муга Ануксен сельсовиэтасса вие 16 пäйвäх тäдä кууда списокой эй оллут ни ўхтеллä избирательнойлла участкалла. Избирательнойлла участкалла № 3 оли пропуститту ўкси хенги — даже участковойн комиссиэн члена. Тäс же оли кирьютетту гражданин Карху, хäнен акку, Петрова Евдокия, а хейдä ё тäс совсем эй оле. Петрова Клавдия Николаевна сияс оли кирьютетту Петрова Клавдия Ивановна, пидäйс олла кирьютетту Печенкина Наталья, а он Печенкина Дарья.

Нäмäт ошибкат он лöўттў вайн спискойле сильмäйллес, а нийдä тулоу энäмби, если каччуа внимательно спискат.

Тäс озутетут фактат санотах, што сельсоветат спискойн азундах руветтих куйн канцеляристат, чиновникат.

Дäй ўлен вäхä айгуа валличенда пäйвäх. Тäмä обязывайччоу партиян райкоман, райисполкоман, сельсовиетат, профсоюзнойт и комсомольскойт организацием тартуоксех диэлох куйн пидäў и тулла 12 пäйвäллä декабрян кууда валмехинна.

АНУКСИЛАЙНЕ.

Miten työskentelevät mekanisoidut baasat

Vuoden 1937 aikana on plaanin mukaan mekanismeilla ajettava Karjalan tasavallan alueella yhteensä 4.270.000 festmetriä puutavaraa. Tätä puolueen ja hallituksen asettamaa puutavaran ajoplaania mekanisoidut metsätyöbaasat ovat täyttäneet huonosti. Marraskuun 10 päivään mennessä täyttivät mekanisoidut metsätyöbaasat puutavaran ajoplaanistaan vasta 38,8 prosenttia, ajaen puutavaraa 1.655.462 festmetriä.

Autobaasat täyttivät marraskuun 10 päivään mennessä tuotannollisen plaaninsa puutavaran ajossa 59 prosentilla ja kvartaaliplaaninsa vasta 24,6 prosentilla. Neljäs kvarttaali on jo yli puolivälissä, mutta esimerkiksi Motorinan autobaasa on täyttänyt kvarttaaliplaanistaan vasta 2,8 prosenttia ja Krakulin baasa 12,6 prosenttia.

Vieläkin huonommin ovat työskennelleet traktoribaasat. Niinpä esimerkiksi Sevkarellesin alaiset traktoribaasat ovat täyttäneet vuosiplaaninsa ajossa 38,3 prosentilla ja kvarttaaliplaaninsa 4,6 prosentilla. Yksikään Sevkarellesin alainen traktoribaasa ei ole IV kvarttaalin tuotannollisen plaanin täytössä päässyt edes kymmeneen prosenttiin asti. Esimerkiksi Kannussuon baasa on täyttänyt 1937 IV kvarttaalin ajoplaanistaan vasta 0,9 prosenttia, Idelin 7,2 prosenttia, Ambarnajan 5,7 prosenttia jne.

Juzhkarellesin alaiset traktoribaasat ovat v. 1937 tuotannollisen plaaninsa täyttäneet 32,6 prosentilla ja kvarttaaliplaaninsa 9,6 prosentilla. Parhaiden on täyttänyt kuluvan kvarttaalin puutavaran ajoplaaninsa Paatjärven traktoribaasa, mutta sekään ei ole sitä täyttänyt läheskään tyydyttävästi. Marraskuun 10 päivään mennessä on se täyttänyt kvarttaaliplaaninsa 20 prosentilla.

Ylläesitetyistä numeroista käy selville se, että Karjalan mekanisoidut metsätyöbaasat ovat häpeällisessä repeämässä. Mistä tämä johtuu? Se johtuu ennenkaikkea siitä, että mekanisoiduilla metsätyöbaasoilla ei näihin mennessä ole ymmärretty sosialistisen kilpailun ja stahanovilaisen liikkeen kehittämisen välttämättömyyttä. Mainitsemme vain, että esimerkiksi Lososinan baasa ei ole antanut minkäänlaista vastausta vilkalaisten sosialistisen kilpailun haasteeseen.

Traktoreita ja autoja hyvin paljon seisoo jatkuvasti remontissa. Niinpä esimerkiksi marraskuun I dekaadin aikana seisoi remontissa 29 autoa ja 84 traktoria. Usein remontti pitkistyy, sillä baasojen johtajat eivät ajoissa huolehdi mekanismien turvaamisesta varaosilla.

Mekanisoitujen metsätyöbaasojen työssä on saatava aikaan täydellinen käänne. Tämä käänne on mahdollinen vain siten, että ryhdytään voimaperäisesti työskentelemään sosialistisen kilpailun kehittämiseksi ja stahanovilaisen liikkeen saattamiseksi joukkoliikkeeksi.

Mekanisoitujen metsätyöbaasojen on työnsä järjestettävä siten, että kaikki baasat historialliseen merkkipäivään — SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalipäivään tulevat uusin tuotannollisin voitoin.

M. Koivisto.

Suurempi huomio stahanovilaisen liikkeen kehittämiseen

Vilkan baasalla tuotannollisessa työssä viime aikoina on tapahtunut huomattava käänne parempaan päin. Lokakuun tuotantoplaani täytettiin ylittäen. Tuotannollisessa työssä on kasvanut työläisten aktiivisuus. Viime vuonna, jolloin oli vallalla tuholaisten asettamat työmenetelmät, autonajurit vasta klo 8 ja 9 aikaan laittoivat autojaan käyntiin, mutta nyt jo klo 7 aamulla ovat kaikki autot metsässä. Samoin on tapahtunut huomattava käänne kuormittajien työssä. Autoterrikat työskentelevät ilman seisokkeja. Toverit **Heikkonen** ja **Oinonen** marraskuun II dekaadilla saavuttivat meidän baasan rekordin kuormituksessa, kuormittaen 20 kuormaa työvuorolla.

Autonajuri toveri **Jasutkin** lokakuussa täytti työnorminsa 196 prosentilla, tov. **Masljakov** 166 prosentilla, **Kadylin** 165 prosentilla, **Rautio** 142 prosentilla. Autonajuri tov. **Pellinen** puolen kuukauden ajalla ansaitsi yli 900 rpl, **Kadulin** yli 700 ruplaa.

Sosialistisen kilpailun kehittämiseksi on tehty huomattavasti työtä, mutta se ei lainkaan riitä.

Käsittämätöntä on se, että Lososinan baasa ei ole tähän mennessä vastannut Vilkan baasan haasteeseen. Tällä suhtautumisellaan Lososinan baasa on jarruttanut sosialistisen kilpailun kehitystä yleensä.

Sosialistisen kilpailun kehityksessä on paljon puutteellisuuksia.

Alueen metsätyöstahanovilaisten neuvottelukokouksen päätöksen pohjalla Vilkan työläiskomitean ja ammattiliittoryhmäorganisaattorien, työläisten ja insinööri-teknillisen henkilökunnan laajalla osanotolla on järjestettävä sosialistisen kilpailusopimuksen tarkastaminen ja uusien sopimuksien solmiaminen niiden työläisten keskuudessa, jotka eivät vielä ole osallistuneet sosialistiseen kilpailuun. On työskenneltävä niin, että kaikki työläiset Korkeimman Sovetin vaalipäivään mennessä tulisivat vedetyksi sosialistiseen kilpailuun ja että baasa täyttäisi IV kvarttaalin plaanin määräaikaan mennessä.

T. O.

Synnyinmaamme

Sosialismin voitto maaseudulla

Venäjän maaseutu tsaarin itsevaltiuden aikana

"Olkinen Venäjä", "puinen Venäjä" — näin nimittivät parhaimmat venäläiset kirjailijat vanhaa, revolutsion edellisen ajan Venäjää. Ränsistynyttä kylän mökkiä kuvasivat myös venäläiset taiteilijat, kuvaten vanhan, tsaristisen Venäjän kurjuutta ja pimeyttä.

Nälkävuosina syötettiin karjalle olkikattoja. Pilkkukuume, keripukki ja muut taudit saastuttivat kokonaisia läänejä ja aluepiirejä. Kuumina kesäkuukausina kylien puutaloissa vieraili "punainen kukko", joka poltti pohjaa myöten kokonaisia kyliä ja kuntia.

Kirkko holhosi talonpoikaa joka askeleella, huolehtien siitä, että musikka olis' kuuliainen tsaarille, tilanomistajalle, urjadnikalle, että aikanaan maksaisi verot, että rikastuttaisi riistäjiään ja nylkijöitään — herraa ja pappia.

Tsarismi piti maaseutua pimeydessä ja tietämättömyydessä, pystyttäen sinne kapakoita, jotta talonpoikia olisi helpompi pitää täydellisessä alistuvaisuudessa itsevaltaista järjestelmää kohtaan, täydellisessä alistuvaisuudessa maaorjatilanomistajia kohtaan.

Tsaari luotti siihen, että talonpoikaisto on "pohjasakkaa", kuuliaista ja sanatonta, joka tulee nurkumatta kestämään itsevaltiuden sorron ja suurten maanomistajain — aatelien eksploatatsion.

Mutta tsaari ja tilanomistajat erehtyivät laskelmissaan. Työtätekevä talonpoika taisteli tsaristista ja tilanomistajariistoa vastaan, kieltäytyi maksamasta veroja ja ryövärimäistä vuokramaksua, järjesti kapinoita tilanomistajia vastaan, hävitti niiden maatiloja, tuki työläisten taistelua itsevaltiutta ja kapitalisteja vastaan.

Talonpoikain taistelu tilanomistajia vastaan on ennenkaikkea taistelua maan puolesta. Talonpoikien oli sitävarten, että parantaa elämäänsä, omattava se, mitä kynnetään ja mihin kylvetään. Kuitenkin hedelmällisen maan perusmäärä oli tilanomistajien käsissä, 28.000 suurta ja keskinkertaista maanomistajaa oli isäntänä melkein yhtä suurella maa-alalla kuin oli 10 miljonaa talonpoikaistaloutta: 28.000 tilanomistajalla oli 62 miljonaa desjatinaa, mutta 10 miljonalla talonpoikaistalolla oli 73 miljonaa desjatinaa maata. Talonpoikain maa oli huonoa, parhaimmat maat olivat tilanomistajilla. Ei ainoastaan se, ettei ollut mitä kyntää, mutta talonpojilla ei ollut myös sitä millä kyntää: enemmät kuin puolet talonpoikaistaloista olivat hevosettomia tai oli yksi hevoskaakki; kalusto oli mitätöntä — puusahra, vain aniharvoin aura. Köyhän talonpojan täytyi mennä pyytämään hevosta, auraa tai lisämaata tilanomistajalta tai kulakilta. Mutta eksploataattorit kiskoivat talonpojista 7 nahkaa: pakoittivat työskentelemään heidän pelloillaan, maksamaan kolminkertaisesti tilanomistajan tai kulakin hevosen, auran, äkeen, siementen väliaikasesta hyväksikäytöstä. Tämä orjuutti talonpoikia, hajoitti niitä. Tilanomistajat ja kulakit saattoivat talonpojat mierontielle.

Monta kertaa Venäjän talonpojat nostivat kapinoita tilanomistajia vastaan. Mutta tsaarin sotajoukot säälimättä tukahduttivat nämä kapinat. Venäjän tsaarit suojelivat tilanomistajien intressejä ja kiristivät talonpoikia, sillä tsaarit itse olivat mitä suurimpia tilanomistajia. Viimeinen venäläinen tsaari Nikolai II ja sen suku omisti yksistään Europanpuoleisella Venäjällä 8 miljonaa hehtaaria maata. Sitäpaitsi heillä oli valtavia maa-aloja Siperiassa ja Kaukaisessa Idässä. Tsaarin itsevaltius oli maaorjatilanomistajien valtaa ja se kävi veristä taistelua tätä valtaa kukistamaan pyrkiviä työläisiä ja talonpoikia vastaan.

Talonpojat itse eivät voineet tehdä loppua tsaarin ja tilanomistajien herruudesta. Vain ainoastaan työväenluokka, joka on työtätekevien organisoitunein, tietoisin ja revolutsionisin joukko-osasto, voi yhdistää talonpojat ja johtaa ne voittoisaan taisteluun tsaaria, tilanomistajia ja kapitalisteja vastaan. Työväenluokka tiivisti kaikki kaupungin ja maaseudun työtätekevät taisteluun tsarismia vastaan, loi lujan liiton talonpoikaiston kanssa, johti työtätekevien taistelua itsevaltiutta vastaan, kapitalistien tilanomistajien valtaa vastaan, saavutti voiton tässä taistelussa. Kukistettuaan itsevaltiuden helmikuussa v. 1917 ja sitten kapitalistien ja tilanomistajien vallan Lokakuussa, työläiset ja talonpojat tekivät lopun maan yksityisomistuksesta, ottivat maan tilanomistajien käsistä, vapauttivat ainiaaksi talonpoikaiston tilanomistajaeksploatatsiosta.

Kolhoositie on sosialismin tie

Miksi työläiset ja talonpojat ottivat tilanomistajien maat, maatilat, kaluston ja työkarjan? Eiväthän sitä varten, että yksinkertaisesti jakaakseen tämän omaisuuden talonpoikain kesken ja jättääkseen vanhan järjestyksen maaseudulle: eläkööt muka talonpojat vanhaan tapaan, yksityistaloina, pieninä ja pikkuisina talouksina, nouskoot muka ne jotka ovat voimakkaampia, viekkaampia ja kiristäväisempiä heikon ja köyhän kustannuksella; puristakoot muka kulakit köyhää, ottakoot sitä kurkusta, pitäkööt kahleissa; kasvakoot muka kulakit, rikastukoot, muuttukoot puolitilanomistajiksi ja tilanomistajiksi. On selvää, että työläiset ja talonpojat eivät tätä varten kukistaneet kapitalistien ja tilanomistajien valtaa ja ottaneet niiltä pois tehtaita, maita ja maatiloja. Työläiset ja talonpojat pystyttivät sovettivallan ainiaaksi tehdäkseen lopun kaikenlaisesta riistosta, kaikenlaisesta eksploatatsiosta, siis myös kulakkieksploatatsion suden tottumuksista, kaikenlaisesta puutteesta, siis myös maaseudun kurjuudesta.

Hävitettyään yksityisomistuksen maahan nähden, sovettivalta heti hajotti maaseudun eksploataattorien voiman. Mutta kulakkinylkijöillä oli yhä vieläkin mahdollisuus erilaisilla keinoilla eksploateerata talonpoikaisköyhälistöä. Vähävaraiset taloudet olivat yhä vielä pakoitettuja lainaamaan kulakeilta kalustoa, siemeniä, työhevosta, rahaa. Ja kulakit pakoittivat köyhiä talonpoikia maksamaan takaisin työllä; rahalainoista, siemen- ja kalustolainoista kulakit nylkivät ryövärimäisiä prosentteja. Siis kulakeilla vielä maan yksityisomistuksen hävittämisenkin jälkeen oli mahdollisuus pitää köyhälistöä riippuvaisuudessa, eksploateerata sitä.

Kulakit olivat eksploataattorien kaikkein suurilukuisin luokka.

Tehdäkseen lopun kaikenlaisesta eksploatatsiosta oli uudestijärjestettävä koko järjestys maaseudulla. Kommunistit selittivät talonpojille, että maaseudun köyhyyden ja kulakkiorjuuden voi hävittää ainoastaan yhteiskunnallisen suurtalouden pohjalla. SSSR:n teollisuus muuttui mahtavaksi etumaiseksi industriaksi. Ei saanut sallia, että maatalous olisi jäänyt teollisuudesta jälkeen kehityksessään. Ei saanut sallia, että rinnan kehittyneen sosialistisen suurindustrian kanssa maaseutu olisi pienten ja pikkuisten talouksien meri.

Kommunistit vakuuttivat talonpojille, että heidän ulospääsynsä köyhyydestä on siinä, että kieltäydytään iänaikuisesta talonpoikaistottumuksesta elää erillisinä talouksina. Sovettivalta avusti talonpoikia kaikin keinoin — lainoilla, siemenillä, maatalouskalustolla, ei antanut kulakeille valtaa maaseudulla, rajoitti niiden eksploataattoripyrkimyksiä. Ja kaiken tämän ohessa kommunistinen puolue ja sovettivalta osoittivat talonpoikaistolle, että ainoa oikea tie talonpojille, vapautuakseen kokonaan puutteesta ja eksploatatsiosta, — se on rakentaa kolhooseja.

Kolhoositie — se onkin sosialismin tie maaseudulla. Tämän tien osoittivat työtätekeville talonpojille Lenin ja Stalin. Sosialismi voidaan rakentaa vain suurtuotannon pohjalla. Pienet yksityistalonpoikaistaloudet joko painuvat alas, köyhtyvät, tai, kehittyen ja kohoten, synnyttävät kapitalismia, porvaristoa, palkkatyötä, eksploatatsiota. Vain ainoastaan suurtalous voi olla sosialismin fundamenttina. Ja tietysti ei yksityinen suurtalous. Kulakkitalous on myös suurtalous, mutta se on kapitalistinen, eksploataattorinen talous. Vain ainoastaan yhteiskunnallinen suurtalous ilman eksploatatsiota, ilman riistoa, ilman tuotantovälineiden yksityisomistusta on sosialismin baasina. Kas tämän takia bolshevikit, johtaen työläisten ja talonpoikain taistelua sosialismin voiton puolesta, päättävästi johtivat talonpoikia kollektivisoinnin tielle, kollektiivisen, yhteisen suurtalouden tielle.

Maan industrialisoinnin leniniläis-stalinilaisen politiikan voitto joudutti maaseudun sosialistisen uudestijärjestämisen asiaa. Vanha maaseutu oli pikkutalouksien paljous, ja jokainen niistä jakautui vielä pienempiin: perheistä erosivat pojat, tyttäret, jotka järjestivät itselleen oman perheen; samaan aikaan talonpoikaisperhe suoritti talon, tuvan, maan, kaluston jakamisen. Talous tuli pienemmäksi. Jokainen isäntä tonki maapalaansa miten ja millä voi — sahralla, lapiolla, kuokalla. Maataloustuotannon tekniikka oli kurjaa, esiisienaikuista — vieläpä rauta-aurakin, puhumattakaan traktorista, ei ollut mahdollista monille talonpoikaistalouksille. Perustyövälineinä talonpoikaistalouksissa ennen revolutsiota olivat sahrat, puuaurat ja puuäkeet.

V. 1913 eräs amerikalainen firma ensi kerran toi Venäjälle yhden traktorin. Se oli ainoa traktori maassa. Se asetettiin näytteille Kievin maatalousnäyttelyyn eikä sitä käytetty pellolla.

Mutta sovettivalta, toteuttaen industrialisoinnin politiikkaa, rakensi ensimmäisen viisivuotisen aikana voimakkaan traktoritehtaan Stalingradiin ja sitten kaksi muuta voimakasta traktoritehdasta Harkoviin ja Tsheljabinskiin. Rakennettiin myös kombainitehtaita Saratoviin ja Zaporozhjeen ja kombainiosasto Rostovin maatalouskonetehtaalle. Sa-

Dagestanin kansanrunoilija Suleiman Staljskij on kuollut

Suuri menetys

Suleiman Staljskin kuolema on suuri menetys sovettikirjallisuudelle. Hän oli yksi niistä todellisista kansanrunoilijoista, jotka ovat kasvaneet työtätekevien joukkojen syvistä kerroksista ja joiden luomistyö sai ravintonsa kansan elävän sanan lähteistä. Suleiman Staljskin luomistyö, samoin kuin toistenkin monikansallisen Sovettiliiton kansanrunoilijoiden luomistyö, sai kehitysmahdollisuutensa vasta Suuren sosialistisen revolutsion oloissa, joka särki kansallisen orjuutuksen kahleet ja antoi entisen tsaristisen Venäjän kansoille vapaan ja onnellisen elämän.

Suurenmoisella lahjakkuudella ja voimalla hän lauloi vapaiden kansojen veljeydestä, niiden onnesta ja kukoistuksesta, työtätekevien suuresta johtajasta Iosif Stalinista.

Suleiman Staljskia ei ole enään kanssamme, mutta hänen erinomaiset runonsa eivät kuole. Ne ainiaaksi jäävät sovettitaiteen aarreaittaan.

Yhdessä koko maan kanssa Leningradin kirjailijat surevat

MAHATSH-KALA, 23 marrask. (TASS). Tänään, kello 10,45 aamulla, Kasum-Kentskin rajonissa, Ashaga-Stalj-aulissa kuoli Dagestanin kansanrunoilija, ordenisti Suleiman Staljskij.

toverin, ystävän, mainehikkaan kansanlaulajan, Suleimanin menetystä.

A. N. Tolstoi, N. S. Tihonov, B. A. Lavrenev, A. A. Prokofjev, M. M. Zoschenko, A. A. Shabanov, J. N. Tynjanov, O. D. Forsh, G. I. Miroshnitshenko, V. M. Sajanov.

Erinomainen laulaja

Telegrafi toi surusanoman kommunismin asian taistelijan, ordenistin, Dagestanin kansan suuren runoilijan, Liiton Sovetin deputaattikandidaatin, Dagestanin Sovettikirjailijain liiton puheenjohtajan, Suleiman Staljskin kuolemasta.

Suurimman osan pitkästä ja mainehikkaasta elämästään Suleiman Staljskij omisti lauluille kansan surusta, kansan toiveista tulevaan vapauteen ja eli siihen hetkeen asti, jolloin toteutuivat kansojen kaikkein ihanimmat toiveet. Hänen — näiden toiveiden laulajan — onneksi tuli olla sosialistisen yhteiskunnan etumaisten rakentajien riveissä.

Suleiman Staljskin laulut ovat toteutuneet elämässä.

Runoilijavanhus kasvoi valtiolliseksi toimihenkilöksi. Se johtui Suleiman Staljskin koko elämän kokemuksesta. Hänen tiensä köyhän mökistä Ashaga-Stalj-aulista Kremlin palatsiin sovettikansojen pääkaupunkiin oli miljonien työtätekevien suora ja mainehikas tie, jota ovat kulkeneet historiaan runoilijat ja teräsvalurit, paimenet ja insinöörit — kansan sankarit. Tämän tien avasi suuri Leninin-Stalinin puolue.

Suleiman Staljskin luomistyö on sovettikirjallisuuden yksi parhaimmista sivuista.

68 ikävuodestaan huolimatta, Suleiman Staljskij oli vielä voimakas, ei laskenut runoasettaan, valmistautui uusiin töihin, ja kuinka ihanilla lauluilla olisi vielä voinutkaan ilahduttaa meitä tämä suuri vanhus!

Luetut päivät ovat jääneet joulukuun 12 päivään, siihen historialliseen merkkipäivään, jolloin kansan luottamuksen saanut Staljskij, "XX vuosisadan Homeros", olisi tullut Liiton Sovetin deputaatiksi.

Runoilija ei elänyt tähän päivään asti, mutta meidän sydämissämme hän on kansanvalittu.

SSSR:n Sovettikirjailijain liiton hallinto lausuu syvän, vilpittömän valittelunsa Dagestanin kansalle, suuren runoilijan ja kansalaisensa menetyksestä.

Kansan onnen puolesta taistelleen — Suleiman Staljskin elämän tie on oleva kaikille meille, SSSR:n kirjailijoille, elämän ja luomistyön esimerkkinä.

SSSR:n SOVETTIKIRJAILIJAIN LIITON HALLINTO

XX vuosisadan Homeros

V. 1934 kesällä Dagestanin runoilija ensi kertaa saapui Ashaga-Stalj-aulista Moskovaan sovettikirjailijain ensimmäiseen Yleisliittolaiseen edustajakokoukseen. Hän oli jo 65 vuoden ikäinen, puettu lesginilaiseen talonpoikaispukuun, jaloissaan nahkaiset "virsut".

Hänen käyttäytymisensä oli varovaista ja, mahdollisesti, hiukan hämmästynyttä. Edustajakokouksen ensimmäisinä päivinä hän tutustui A. M. Gorjkin kanssa. Aivan kuin kätkeytyen, ja muuttuen vielä kuivemmaksi, astui Suleiman Staljskij Pylvässalin näyttämön takana sijaitsevaan huoneeseen, jossa häntä odotti Gorjkij. Hän halusi jotain kysyä, nähtävästi siitä, miten hänen olisi tervehdittävä Aleksei Maksimovitshia, mutta ... ei ehtinyt. Kaino hymy huulillaan ja katsoen vierasta kirkkain, iloisin silmin, tuli Gorjkij jo vastaan Staljskia.

— Minä olen paljon kuullut teistä, ja olen iloinen saadessani puristaa kättänne, — lausui hän kumartuen pienikokoisen Staljskin puoleen, joka oli hämmästynyt, eikä ollut valmistautunut tähän historialliseen kohtaukseen suuren proletaarisen kirjailijan kanssa. Mutta tämä hämmästys oli vain hetkellinen, Staljskij jo vastasi Gorjkille tavallisella puolilaulavalla, hiljaisella äänellään.

— Minä olen iloinen, että me kumpikin olemme vanhuksia, — lausui hän ihmeteltävällä hellyydellä, — minulla on helpompi puhella kanssanne.

Ja istuuduttuaan, he alkoivat keskustella tulkin avulla, aivan kuin olisivat olleet tuttuja jo monia vuosikymmeniä.

"Minuun, — lausui, Aleksei Maksimovitsh, ilmoittaessaan edustajakokouksen päättyneeksi, — ja — minä tiedän — ei ainoastaan minuun, teki suuren vaikutuksen Suleiman Staljskij. Minä näin, kuinka tämä vanhus, lukutaidoton, mutta nerokas, istuen presidiumissa, puheli itsekseen, sepittäen runojaan, ja sitten hän, XX vuosisadan Homeros, erinomaisesti luki ne".

Tämä ihmeteltävä vanhus on nyt kuollut.

Köyhän lesginilaisen poika Ashaga-Stalj-aulista, hän kasvoi navetassa. "Siitä ajasta en muista muuta mitään kuin lannan hajun", — sanoo hän "Kertomuksessa itsestään". Kolmentoistavuotiaana poikana meni hän ansiotöihin Derbentiin, seitsemäntoistavuotiaana oli batrakkina Gandzhessa, sittemmin Samarkandissa, myöhemmin Bakussa naftalähteillä, ja "kun vaivoin sain säästymään pienen summan rahaa, — niin olin jo kolmekymmentävuotinen ikämies, minulla oli jo parta, ja osoittautui, että minä jo alan vanheta."

Sen jälkeen hän palaa takaisin kotikyläänsä, menee naimisiin samanlaisen orvon kanssa kuin itsekin, omin käsin rakentaa mökkinsä.

Jo varhaisesta lapsuudesta hän alkoi sepittää lauluja (itsestään), mutta runomuotoon puki ne vasta naimisissa ollessaan.

Laulu alkoi, kuin kaiken tulevan elämän juova. Suleiman ei hylännyt pientä talouttaan. Ashaga-Staljissa syntyi laulu ei satakielestä eikä auringosta, vaan kyyneleistä ja surusta. Näitä lauluja eivät uskaltaneet laulaa kulkurilaulajatkaan. Piakkoin kiellettiin hänet itsensäkin laulamasta, kun hän kuvasi nälänhädän Lesginistanissa.

Hän luki ja lauloi kansan kuullen. Nurmikko hänen köyhän mökkinsä edessä oli hänen runotribunansa. Kun hän unohti runojensa säkeistön, kansa kuorolla auttoi häntä.

— Tuossa ovat minun kirjani! — sanoi hän silloin, osoittaen kuulijoihinsa.

— Minä en voi erehtyä, he tietävät kaikki minun lauluni.

He tiesivät koko hänen sydämensä, samoin kuin hän tiesi kansan sydämen, ja tässä ihmeteltävässä kanssakäymisessä ja yhtenäisyydessä oli Suleiman Staljskin erikoinen voima ja mahti.

Milloinkaan en unohda iltaa Ashaga-Staljissa, jolloin Suleiman lauloi kansalle hiljaisella, hiukan värähtelevällä vanhuksen äänellä, tarkkaavaisesti katsoen kuulijoita silmiin.

Hänen kätensä liikkeet olivat hitaat ja sangen harkitut. Hän ajatteli ääneen Leninistä, Stalinista, valoisesta nykypäivästä.

Ja hänen ympärillään seinänä seisoivat hänen kotikyläläisensä. He palasivat pelloltaan. Olallaan he kantoivat lapioita ja kuokkia, kasvonilmeet olivat väsyneet, mutta samalla jotenkin erikoisesti rauhalliset. Aulin mökkien yllä lepäsi tulipesien makeankitkerä savu, määkivät lampaat, emännät kiirehtivät illallista, mutta Suleimania ympäröivät ihmiset eivät liikkuneet paikoiltaan. He kuuntelivat laulua, huuliaan liikutellen, hymyillen, päätään nyökyttäen ja ilolla muistuttivat runoilijalle hänen unohtamat sanansa.

Suleimanin kasvot lyhyine, mustanharmaine partoineen ja hiukan ylöskierrettyine viiksineen, olivat hienopiirteiset, kulttuuriset, sangen herttaiset ja samalla ankarat, omituisen juhlalliset.

Jokaiselle opettavaisen elämän eli nerokas Suleiman Staljskij, ordenisti, hallituksen jäsen.

Suleiman Staljskin jättämä perintö on suunnaton. Se ei ole ainoastaan runoilijan sanoista kirjoitetuissa runokirjoissa, mutta myöskin niissä elävissä, kuten hän itse nimitti, kirjoissa — hänen kuulijoissaan. Hänen laulunsa kulkevat sydämestä sydämeen, sadoilta sadoille, tuhansilta tuhansille, miljonilta miljonille!

P. Pavlenko.

STALINILAINEN KONSTITUTSIO JA KOLHOOSIN SEINÄLEHTI

Jatkoa numeroon 243

Toveri Stalin jo silloin sanoi näkevänsä sangen vilkkaan vaalitaistelun.

Vaalitaistelu, mistä toveri Stalin silloin puhui on jo alkanut. Sovettikansalaiset jo nyt ajattelevat, kenelle he antavat äänensä.

Valvovat myöskin vihollismieliset ainekset. Ne hyvin ovelasti käyttävät hyväkseen muutamien johtajien huolettomuutta ja lyhytnäköisyyttä. Erikoisesti ovat elpyneet kirkkokuntalaiset, jotka monin paikoin avoimesti suorittavat vihamielistä agitatsionia, yrittävät omaan tapaansa selittää Konstitutsiota ja valmistautuvat valituttamaan omia ihmisiään sovetteihin. Näitä vihollismielisiä esiintymisiä vastaan on käytävä päättävää taistelua. Ennenkaikkea tämän taistelun on tultava ilmi revolutsionisen valppauden kohottamisessa, hyvin järjestetyssä bolshevistisessa agitatsiossa, poliittisen kasvatustyön kehittämisessä, kykeneväisyydessä vihollisten paljastamiseen ja murskaamiseen.

Vaaleihin valmistautumisessa seinälehtien on osallistuttava aktiivisesti. Kohottamalla selsovetin auktoriteettia valtiovallan paikallisena elimenä, seinälehden velvollisuutena on samalla rohkeasti, asiallisesti kritikoida sen työtä.

Kuinka selsovetti työskentelee niiden vaatimuksien näkökannalta katsoen, mitä Stalinilainen Konstitutsio sen eteen asettaa, — siinä on kysymys, mitä seinälehden on valaistava palstoillaan.

Stalinilainen Konstitutsio merkitsee käännettä maan poliittisessa elämässä. Uusi Konstitutsio vaatii selsovettien työn perinpohjaista uudestijärjestämistä. Sovettien monet työntekijät kuitenkin osoittavat vielä tavatonta kankeutta tässä työssä. Muutamat heistä ajattelevat: "Tulevat uudet vaalit, valitsevat uuden sovetin, sitten alammekin työn uudestijärjestämisen". Eräät sovettityöntekijät pitävät suurta ääntä ja kehuvat, että he ovat jo uudestijärjestäytyneet. Mutta usein tämä uudestijärjestäytyminen on näennäistä, muodollista, eikä oleellista.

Stalinilainen Konstitutsio asettaa sovettien perustehtäväksi joukkojen poliittisen kasvattamisen. NKP(b):n Keskuskomitean helmi-maaliskuun pleenumi historiallisissa päätöksissään uudella voimalla kiinnitti työtätekevien laajojen joukkojen huomiota tähän suureen tehtävään. Bolshevismin valtaaminen, poliittisen huolettomuuden, kopeilun, voittojen huumauksen likvidoiminen — kaikki nämä tehtävät ovat mielenkiintoisia ei ainoastaan puolueen jäsenille, vaan myöskin kaikille sovettikansalaisille, jotka rakastavat sosialistista synnyinmaatansa. Koko maamme väestön on nyt vallannut tulinen pyrkimys mitä lyhyemmässä ajassa likvidoida kansan vihollisten hajoitus-tuhotoiminnan seuraukset.

Sovetit ovat kaikkien työtätekevien joukkojärjestö, ne ovat valtaelimiä, työväenluokan diktatuurin elimiä, valtiomme poliittinen perusta. Ne eivät voi sulkeutua ahtaan nurkkakuntalaisuuden kuoreen, silloin kun on käynnissä ankara taistelu, silloin kun fasististen tiedustelulaitosten trotskilais-buharinilaiset agentit yrittävät kajota sovettien olemassaoloon.

Sovettivastaisen trotskilaisen keskuksen rikosjutun käsittelyn, samoinkuin myöskin Tuhatshevskin, Jakirin ja muiden hylkiöiden spioni- ja petturibandin rikosjutun käsittelyn päivinä koko sovettikansa nousi ja velvoittavasti vaati hävittämään maan kamaralta inhoittavan trotskilaisten, fasististen vakoilijain, spionien ja diversanttien saastan. Kansan vihan ja inhon mahtavat aallot trotskilaisia hylkiöitä, fasismin verikoiria kohtaan ei ole vieläkään laskenut, sillä sovettikansan kaikkein syvin ja pyhin rakkaudentunne sosialistista synnyinmaataan, Leninin-Stalinin puoluetta kohtaan on tullut loukatuksi, on tullut loukatuksi vastuunalaisuuden tunne revolutsion kohtaloa kohtaan. Tässä, sovettikansan pyhän vihan sammumattomassa tulessa sovetit takovat terävää revolutsioonista valppautta — mahtavaa taisteluasetta verivihollisiaan, inhoittavia diversantteja, tuholaisia, spioneja, japanilais-saksalais-trotskilaisia agentteja vastaan. Juuri tässä — joukkojen poliittisessa kasvatuksessa, heidän revolutsioonisen valppautensa kohottamisessa on etupäässä oleva sovettien työn todellinen uudestijärjestäminen. SSSR:n Toimeenpanevan Keskuskomitean ja Kansankomissarien Sovetin päätös maaliskuun 21 päivältä v. 1937, mikä koskee "selsovettien vapauttamista rahaverojen, vakuutusmaksujen ja luontaisverojen laskemisen ja perimisen velvollisuuksista", antaa selsoveteille mahdollisuuden kiinnittää kaikki voimansa uusien poliittisten, taloudellisten ja kulttuuristen tehtävien täyttämiseen, mitä niiden eteen Stalinilainen Konstitutsio on asettanut.

Seinälehden on huomaavaisesti tarkkailtava selsovetin työtä, kuunneltava deputaattien ja valitsijoiden ääntä. Eikö selsovetin työssä ole revolutsionisen valppauden tylsistymisen tapauksia? Kuinka selsovetti taistelee maskeerautuneiden vihollisten hankkeita vastaan, kaikenlaisia vihollismielisiä esiintymisiä vastaan?

NKP(b):n Keskuskomitean helmi-maaliskuun pleenumissa tov. Zhdanov sanoi selostuksessaan: "Sillä aikaa kun meikäläiset torkkuvat ja tekevät liikkeelle lähtöä, viholliset jo toimivat ja vahvasti valmistautuvat vaaleihin". Eikö teillä ole tilanne sellainen? Eikö selsovetin johtajissa ole huolettomuutta, hyvänahkaisuutta, kankeutta? Jos on, niin seinälehden on puoluejärjestön ja kolhoosiaktiivin avulla päättävästi taisteltava tällaisia ilmiöitä vastaan.

Näyttäkää, mitä selsovetti tekee kritiikin ja itsekritiikin kehittämiseksi, joukkojen kasvattamiseksi demokratian hengessä, maan lakien kunnioittamisen hengessä, sosialistisen omaisuuden suojelemisen, sosialistisen yhteiselämän sääntöjen arvossapitämisen hengessä. Kuinka selsovetissa on järjestetty puolueen ja hallituksen direktiivien täytäntöönpanon tarkastus? Kuinka selsovetti taistelee byrokratismia vastaan, ihmiseen kylmäkiskoista suhtautumista, liehittelyä, perhekuntaisuutta ja poliittista huolettomuutta vastaan? Mitä on selsovetti tehnyt maanpuolustuskuntoisuuden lujittamiseksi? Onko oikein ymmärretty SSSR:n TpKK:n ja Sovnarkomin päätös selsovettien vapauttamisesta verojen ja luontaismaksujen perimisestä? Eivätkö selsovettien johtajat ole horjahtaneet toiseen äärimmäisyyteen, eikö selsovetti ole kokonaan unohtanut kysymyksiä, mitkä ovat yhteydessä finanssiplaanin ja valtion hankintaplaanin toteuttamisen kanssa? Valtiovallan elimenä selsovetin velvollisuutena on kolhoosien toiminnan kontrolloiminen, niiden systemaattinen avustaminen. Näyttäkää, kuinka selsovetti toteuttaa tätä kontrollia ja avunantoa käytännössä.

(Jatkuu)

maan aikaan sovettivalta uudestijärjesti ja uudisti muiden maatalouskoneiden ja välineiden valmistustehtaita. Pyrkien kohottamaan maataloutta ja rakentamaan sitä tieteen ja tekniikan viimeisen sanan mukaan, sovettivalta antoi maaseudulle kymmeniä tuhansia traktoreita, kombaineja, puimakoneita ja muita monimutkaisia koneita. Perustettiin konetraktoriasemia, jotka myöskin kaikessa ovat avustaneet kolhoosiliikkeen kehittymistä. Sovettivalta järjesti useita tuhansia suuria sovhooseja.

Kaikki tämä näytti talonpojille suurtuotannon etuisuuden. Talonpojat käsittävät, että kolhoosit antavat enemmän etuja kuin yksityistalon pikkutalous. Talonpojat näkivät, että ainoastaan suurtaloudessa voidaan suurimmalla hyödyllä sovelluttaa voimakasta konetekniikkaa. He tulivat vakuutetuksi, että jos suoritetaan vaikkapa vain tavallisen talonpoikain välineistön yhdistäminen ja yhdessä, arttelimaisesti sitä käytetään, niin sekin antaa paljon suuremman tuloksen kuin yksityisesti työskentely.

Kolhoosit, samoinkuin sovhoosit, ja niinkuin yleensä suurtalous, tekivät mahdolliseksi paremmin käyttää välineistöä, sovelluttaa lannokkeita, käyttää hyväksi agronoomista täydellistyttämistä ja parannuksia. Kolhoosit heti alkoivat antaa kolhosnikalle enemmän tuloja kuin yksityinen erillinen talous — yksityistalonpojalle. Tämän vuoksi talonpojat alkaen vuodesta 1929 yksimielisesti menivät kolhooseihin.

Kolhoosiliike kohtasi tiellään paljon vaikeuksia. Suurta vastarintaa tälle liikkeelle osoitti kulakisto. Maaseudun eksploataattorit — kulakit selvästi näkivät, että kolhoosien voittaessa, heille, kulakeille, tulee loppu. Bolshevikipuolue ja sovettivalta taistelivat kulakkien luokan täydellisesti hävittämiseksi täyskollektivisoinnin pohjalla. Kulakit tekivät villiä vastarintaa kolhoosien rakentamiselle, pyrkivät hajoittamaan niitä, särkivät koneita, myrkyttivät työkarjaa, polttivat kolhoosirakennuksia, tuhosivat kolhoosien viljaa tulipaloilla, murhasivat etumaisia kolhosnikkoja.

Yhdessä kulakkien kanssa toimivat trotskilaiset jälkeläiset ja ulkolaisten vakoilulaitosten agentit. He yhteistivät ei ainoastaan tuotannon välineet vaan kolhosnikan koko talouden: asuintalon, lehmän, kanat, ja henkilökohtaisessa käytössä olevan kasvitarhan; he ottivat kolhosnikoilta tonttimaahan kuuluvan maa-alan. Tuholaiset istuttivat talonpoikaiskarjaan erilaisia tauteja (eläinrutto, verettömyys yms.).

Yhdessä kulakkien, trotskilaisten spionien kanssa taisteli kolhooseja vastaan myös puolueen oikeistopetturien ryhmä, heidän etunenässä Buharin, Rykov ja Tomskij.

Bolshevikipuolue ja sovettivalta murskasivat nämä kansan petturit ja viholliset. Kulakkien harjoittama kolhoosien rakennustyön vastustus murskattiin. Kulakisto hävitettiin luokkana. Maaseudulla voitti ja vakiintui kolhoosijärjestelmä. Sovettimaaseutu reippaana ja varmana lähti onnellista ja varakasta kolhoosielämää kohti.

Kolhoosijärjestelmän voitto

Kolhoosijärjestelmän voitto maaseudulla ratkaisi kysymyksen viljasta, Sovettien maan elintarvevarustelusta. Ennen kolhoosien voittoa kulakisto kaikin tavoin hajoitti viljan, lihan, maidon ja muiden elintarpeiden hankintoja kaupunkeja varten, Punaista Armeijaa varten. Ei ainoastaan ennen revolutsiota, vaan vieläpä sovettivallan ensi vuosinakin kulakkien käsissä olivat suuret viljamäärät.

Ennen revolutsiota tilanomistajat ja kulakit muodostivat yhdessä vähän yli 13 prosenttia väestöstä. Mutta heidän hallussa oli 72 prosenttia kaikesta myytäväksi merkitystä viljasta, niinsanotusta tavaraviljasta. V. 1926—1927 tilanomistajia ei tietysti enää ollut, mutta kulakkitaloudet muodostivat vielä 4 ½ prosenttia kaikista talouksista maaseudulla. Ja kulakkien käsissä oli 20 prosenttia kaikesta tavaraviljasta.

Nyt kulakistoa maaseudulla ei enää ole. 97 prosenttia koko tavaraviljasta kuuluu sovhooseille ja kolhooseille. Maaseudun sosialististen talouksien aitat ovat täynnään vehnää, ruista, erilaisia elintarpeita. Ja viljaa on riittävästi ei ainoastaan maaseudulla, — sitä yltäkyllin tuodaan kolhoosien ja sovhoosien pelloilta kaupunkiin työtätekeville ja Punaiselle Armeijalle.

Nyt jo melkein koko kylvöpinta-alan muokkaavat kolhoosit ja sovhoosit: v. 1928 koko SSSR:n kylvöpinta-alasta kolhoosit ja sovhoosit muokkasivat vain 2,5 prosenttia, mutta 1937 jo 99 prosenttia. SSSR:n maatalous, mikä aikaisemmin oli pienten ja pikkutalouksien valtameri, on nyt maailmassa kaikkein suurin sosialistinen maatalous.

SSSR:ssä tulee yhtä sovhoosia kohti keskimäärin 2.700 ha maata, kolhoosia kohti 473 ha. Mutta Amerikassa taloutta kohti tulee keskimäärin 20—21 ha, Saksassa vieläkin vähemmän — kaikkiaan vain 6 ½ ha.

Satoja tuhansia voimakkaita koneita työskentelee nyt SSSR:n sovhoosien ja kolhoosien pelloilla. V. 1932, toisen viisivuotisen lopulla, kone-traktoriasemillamme oli noin 70 tuhatta traktoria. Tämä oli valtava askel maatalouden koneellistuttamisessa. Mutta v. 1937 keskivaiheilla kone-traktoriasemien traktorien yleinen määrä ylitti jo 356 tuhatta. Traktoritöiden koko määrä SSSR:ssä jo v. 1936 oli kaksi kertaa suurempi kuin Amerikan Yhdysvalloissa.

Synnyinmaamme sosialistisilla pelloilla traktorit ja kombainit voivat työskennellä paljon suuremmalla tuottavaisuudella kuin missään porvarillisessa maassa. Kapitalismin maissa, missä vallitsee yksityisomistus, traktorit tai kombainit kiertämättä törmäävät naapurille kuuluvan maan rajaan. Siellä traktori ei voi työskennellä täydellä kuormituksella. Mutta SSSR:ssä, jossa ei ole maan yksityisomistusta ja jossa traktorit ja kombainit kuuluvat sosialistiselle valtiolle, on koneen liikkumistilaa. Kaikki kolhoosit odottavatkin sitä, että niitä palvelisi kone-traktoriasema. V. 1937 on jo melkein kaikki kolhoosit KTA:n palvelemia.

SSSR:ssä on traktoreita vähemmän kuin Amerikan Yhdysvalloissa. Mutta meidän traktoristomme suorittaa paljon suuremman työn kuin Yhdysvaltojen traktoristo. Tässä tuntuu sosialistisen taloussysteemin etevämmyys kapitalistiseen verraten.

Kaikkialla sovettipelloilla kolhoosien ja sovhoosien parhaimmat ihmiset taistelevat vehnän, puuvillan, sokerijuurikkaan ja pellavan korkeiden satojen puolesta. Jotkut oppineet ovat vakuuttaneet, että meidän maassamme voi olla kaikkein suurin mahdollinen sokerijuurikkaan sato 200—250 sentneriä hehtaarilta. Mutta ukrainalaiset kolhosnikkanaiset todistivat, että voidaan saada yli 1.000 sentnerin sokerijuurikassato hehtaarilta. Eräät oppineet myöskin vakuuttivat, että kaikkein suurin mahdollinen puuvillasato maassamme voi olla 13—15 sentneriä hehtaarilta. Mutta uzbekilaiset etumaiset puuvillankasvattajat 4—5 kertaisesti ylittivät nämä oppineiden laskelmat.

Maamme taistelee sen puolesta, että saataisiin sovettimaasta irti sen valtavat, ehtymättömät aarteet. Suuria ovat ne sadot, joita voi saada sovettimaatalous pelloiltaan. Runsaan sadon Sovettien maa on saavuttanut v. 1937. Ja vielä suuremman vilja-, sokerijuurikas-, hamppu-, auringonkukka-, puuvilla-, pellava- ja vihannessadon tulee saavuttamaan kolhoosimaaseutumme sovettikoneilla kynnetyiltä, sovettilannokkeilla höystetyiltä lihavilta pelloilta.

Ennen revolutsiota Venäjä sai keskimäärin lähes viiden miljardin puudan viljasadon. Mutta talonpojat elivät puolinälkäisinä, joukottain kuolivat nälkään. Nyt kolhosnikat ja sovhoosien työläiset taistelevat sen puolesta, että saavuttaisivat 7—8 miljardin viljapuudan sadon, täyttääkseen suuren Stalinin antaman tehtävän. Ja v. 1937 tämä tehtävä on jo faktillisesti täytetty: tämän vuoden sato kaikkien laskelmien mukaan jo lähentelee 7 miljardia puutaa.

Kolhoosimaaseudun tunnetut ihmiset ovat saavuttaneet erinomaisia tuloksia taistelussa korkeiden satojen puolesta. Mahdollisuudet suurten viljamäärien saamiseen meillä maassamme ovat valtavat. Maata on vaikka vähentäisi.

Sovettivalta huolehtii siitä, että kylvettäisiin valikoiduimmilla siemenillä, se avustaa kolhooseja hyvällä, lajitellulla siemenmateriaalilla varustamisessa. Vuosittain menee kolhoosien ja sovhoosien pelloille paljon lannokkeita. Vuosi vuodelta kasvaa agronominen apu maaseudulle. Ja vuosi vuodelta lisääntyy koneiden lukumäärä pelloilla.

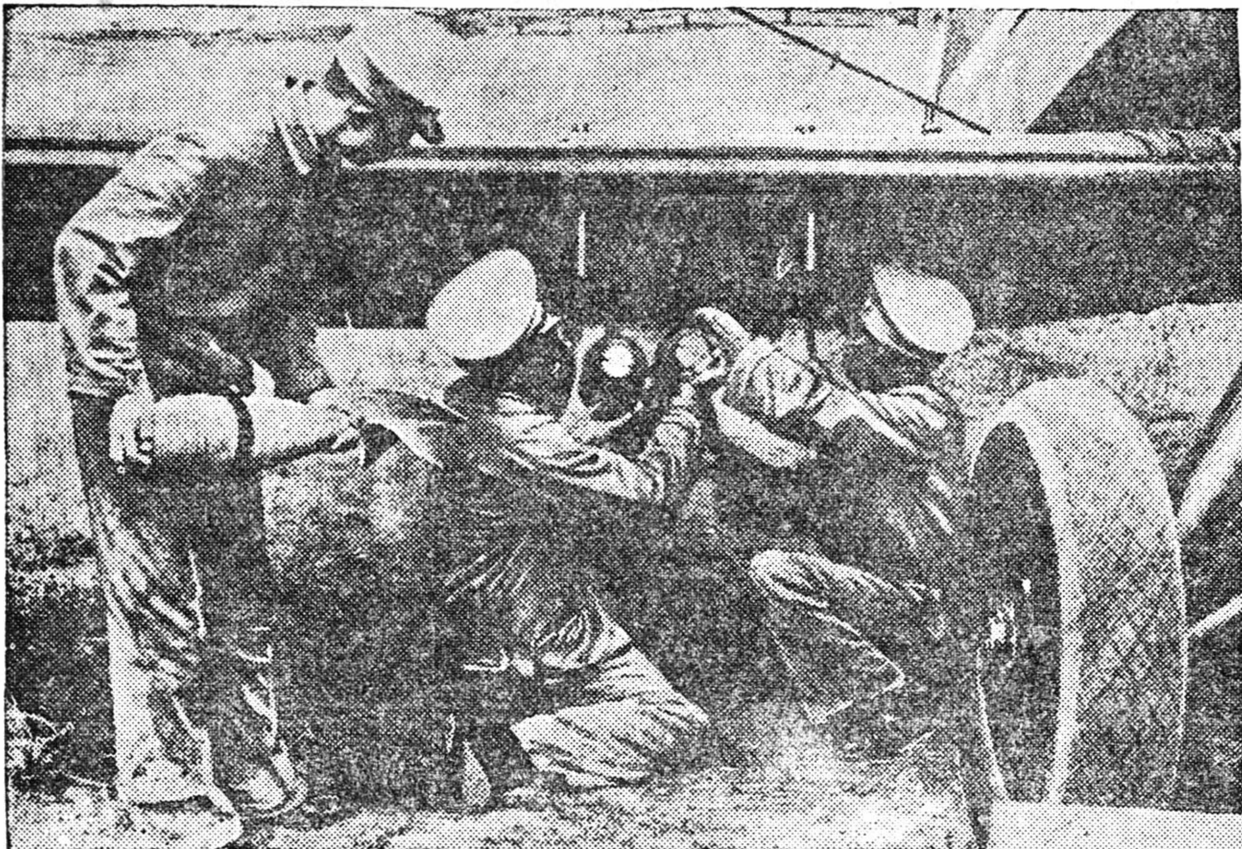
Sovettivalta käy sitkeätä taistelua Uzbekistanin, Tadzhikistanin, Turkmenistanin aavikoiden valtaamiseksi, suorittaa näiden aavikoiden kastelua laajentaakseen puuvillan kylvöpinta-aloja. Monia muita tärkeitä töitä suorittaa sovettivalta, jotta maamme saisi mahdollisimman paljon viljaa, teknillisiä kasveja, hedelmiä, vihanneksia.

Tässä taistelussa korkeiden satojen puolesta, suuren viljasadon ja muiden elintarpeiden saannin puolesta kasvaa nyt kolhoositalonpoikaisto. Kolhosnikka ei ole enää turvaton taistelussa kuivuutta vastaan. Häntä ei enää peloita nälän aave. V. 1936 oli katovuosi. Kuivuus vahingoitti useita suuria ja tärkeitä maatalousrajoneja. Mutta sovettivalta antoi talonpojille lainan muodossa yli 250 miljonaa puutaa viljaa, auttoi heitä siemenillä ja elintarpeilla ja antoi heille mahdollisuuden saada jo v. 1937 hyvän sadon.

Kylläisesti ja iloisesti elää nyt kolhoosimaaseutu. Se on varma huomisesta päivästä, se tietää, että huomispäivä luo sille uusia hyvyyksiä, suurempia hyvyyksiä. Kolhoosimaaseudun varakkuus kasvaa. Nopeasti ja johdonmukaisesti se kohoaa nykyaikaisen kulttuurin rappuja, lähenee kaupungin kulttuuria. Sosialismi hävittää kirotun menneisyyden synkän perinnön — kuilun kaupungin ja maaseudun väliltä — kuilun, mikä on kiertämätön kapitalismin vallitessa.

(Jatkuu).

SOTATOIMET KIINASSA

Pommien lastaus lentokoneisiin kiinalaisella lentoasemalla. Vedenejeva (Sojusfoto)

Brüsselin konferenssin päättämissuunnitelma

Englantilais-amerikalainen deklaratsioprojekti

Brüssel, (TASS). Marraskuun 22 päivänä kaikille Brüsselin konferenssiin osallistuneille delegatsioille oli lähetetty Yhdysvaltojen ja Englannin delegatsioiden laatima deklaratsioprojekti. Tämän deklaratsion tekstiä ei ole vielä julaistu, mutta sanomalehtimiespiireistä saatujen tietojen mukaan, sen sisältö on pääpiirteissään seuraava:

Ensimmäisessä pykälässä sanotaan, että yhdeksän valtion sopimuksen ja muiden kansainvälisten sopimusten mukaan valtiot juhlallisesti sitoutuvat kunnioittamaan toisten kansojen suvereniteettiä, pidättäytymään poliittisen tai taloudellisen herruutensa tyrkyttämisestä ja sekaantumisesta toisten maiden sisäisiin asioihin. Toisessa pykälässä sanotaan, että tällaisten kansainvälisten aktien puitteissa voidaan turvata rauha ja turvallisuus sotavoimia sovelluttamatta. Kolmannessa pykälässä osoitetaan, että sotavoimien käyttäminen rikkoo kansainvälisiä suhteita ja johtaa aseistuksen lisäämiseen. Neljännessä ja viidennessä pykälissä sanotaan, että konferenssi yritti saada sovinnon japanilais-kiinalaisen konfliktin kummankin puolen välillä, pysähdyttää sotatoimet ja sovittaa konfliktin.

Kuudes pykälä toteaa, että tällä hetkellä konferenssi, nähtävästi, ei voi enään täyttää niitä tehtäviä, joiden vuoksi se oli kutsuttu koolle, jonka johdosta oli päätetty väliaikaisesti lopettaa konferenssin istunnot. Tässä pykälässä osoitetaan myöskin, että Kaukaisessa Idässä muodostuneella tilanteella

"on sangen suuri merkitys muutamille valtioille ja se intreseeraa kaikkia valtioita".

Seitsemännessä pykälässä sanotaan, että kummankin puolen (t.s. Japanin ja Kiinan) eduksi olisi käyttää välitystä sotatoimien lopettamiseksi. Kahdeksas pykälä vakuuttaa, että yhdeksän valtion sopimuksen prinsiipit "ovat muutamia niistä perusprinsiipeistä, jotka ovat välttämättömiä yhteisen rauhan turvaamiseksi". Yhdeksäs ja kymmenes pykälä sisältävät kehoituksen Japanille ja Kiinalle sotatoimien lopettamisesta ja konfliktin rauhallisin keinoin ratkaisemisesta.

Viimeiset kolme pykälää sisältävät päätöksen konferenssin istuntojen toistaiseksi lakkauttamisesta.

"jotta konferenssiin osallistuneet hallitukset saisivat mahdollisuuden vaihtaa mielipiteitä ja harkita rauhalliset keinot konfliktin ratkaisemiseksi yhdeksän valtion sopimuksen periaatteita vastaavasti".

Konferenssi tulee uudelleen kutsutuksi koolle, kun sen puheenjohtaja tai mitkä tahansa konferenssiin osallistunutta kaksi valtiota katsovat sen tarkoituksenmukaiseksi.

Dokumentin toinen osa sisältää "selostusprojektin konferenssiin osallistuneille hallituksille". Se sisältää myöskin konferenssin työn historiallisen katsauksen: otteita yhdeksän valtion sopimuksen perus-asetuksista, valtioille lähetetyt kutsut konferenssiin, konferenssin vetoomuksen Japanin hallitukselle, Japanin vastauksen ja konferenssin deklaratsion marraskuun 15 päivältä. Johtopäätöksenä selostusprojekti toteaa:

"Nykyään nähtävästi ei ole tässä vaiheessa mahdollisuutta täyttää niitä tehtäviä, joita varten konferenssi oli kokoontunut, koska ne koskevat neuvottelujen alkamista Japanin kanssa ja rauhan saavuttamista sovinnon tietä".

Tämän vuoksi konferenssi lopettaa työnsä tässä vaiheessa ja lähettää tämän selostuksen Brüsselissä edustetuille hallituksille.

Wellington Ku'n esiintyminen

Tämä projekti oli asetettu konferenssin käsiteltäväksi istunnossa, mikä alkoi kello 17. Ensimmäisenä otti puheenvuoron Kiinan edustaja Wellington Ku, joka laajassa ja voimakkaassa puheessaan asetti arvostelun alaiseksi tämän projektin.

Wellington Ku osoitti, että konferenssille esitetty deklaratsioprojekti sisältää ainoastaan

"yleisesti tunnettujen periaatteiden toistamista. Deklaratsiossa ei ole minkäänlaisia osoituksia konferenssin kaikkien osanottajien siihen "yhteiseen näkökantaan", josta oli puhe viimeisessä deklaratsiossa, minkä konferenssi hyväksyi marraskuun 15 päivänä".

Wellington Ku muistutti, että marraskuun 13 päivänä hän pyysi antamaan konkreettista apua Kiinalle ja kieltämään Japanilta taloudellisen avun, luoton antamisen ja sotatarpeilla varustamisen. Kiinan edustajiston mielestä nämä toimenpiteet olisivat pysähdyttäneet agression ja jouduttaneet rauhan palauttamista.

Ilman myönteisiä tekoja, välittömiä tai välillisiä, mikä deklaratsio tai päätös tahansa, mitkään yritykset saada Japani kieltäytymään väkivaltapolitiikastaan eivät voi saavuttaa päämääräänsä. Samanlaisella menestyksellä, lausui Wellington Ku, voitaisiin kääntyä aseistuneen ryövärin puoleen vakavan nuhteen tai ystävällisen vakuuttelun sanoilla. Se ainoastaan syventää pelon ja heikkouden vaikutusta.

Neljän vuoden ajan, jatkoi Wellington Ku, Kiina on pyrkinyt rauhallista tietä ratkaisemaan riitakysymyksensä Japanin kanssa. Viimeisten neljän kuukauden aikana Kiina on ollut pakotettu vastaamaan voimalla voimaan ja vastoin tahtoaan käymään mitä verisintä sotaa, puolustaen ei ainoastaan omaa aluettaan ja kansallista olemassaoloaan, mutta myöskin kansainvälisen oikeuden periaatteita ja sopimuksien pyhyyttä. Kiinan mahdollisuudet ovat rajoitetut, mutta Kiina tulee jatkamaan taisteluaan.

Viimeisten vuosien tapahtumat osoittivat, että koska valtiot eivät tahdo tukea kansainvälistä järjestystä ja oikeutta sopimuspohjaisten tekojen tietä, ne siten kannustavat väkivaltaa ja epäjärjestystä.

"Ettekö te, rajoittamattomine mahdollisuuksinenne, — lausui Wellington Ku, kääntyen toisten valtioiden edustajien puoleen, — anna osuuttanne joillakin myönteisillä teoilla, vaikkapa välillisesti, lain, järjestyksen ja rauhan turvallisuuden periaatteiden tukemisen asialle? Taikka te todellakin katsotte, että deklaratsio ja jumalaapelkääväiset uskollisuuden vakuuttelut ja sanat ovat riittäviä, jotta agressori saataisiin kunnioittamaan ja noudattamaan niitä? Todettuanne selvästi ja tarkasti oikeudellisen eron Japanin politiikan ja Kiinan politiikan välillä nykyisessä konfliktissa, te ette vieläkään halua nähdä eroa agressorin ja sen uhrin välillä, kuten voidaan päätellä teidän kieltäytymisestänne ja haluttomuudestanne lopettaa aineellisen ja taloudellisen avun anto Japanille sen agressiota varten Kiinassa".

Lopuksi Wellington Ku korosti, että jos konferenssi päättyy tuloksettomasti, niin sen sijaan, että se lujittaisi järjestystä maailmassa, se voi ainoastaan syventää turvallisuuden puuttumista ja johtaa siihen, että pienet ja heikot valtiot enemmän kuin koskaan ennen osoittautuvat turvattomiksi agressorien edessä. Kiinan edustajisto on pakotettu lausumaan säälinsä ja pettymyksensä konferenssin tuloksettomasta työstä.

Halifax saapunut Lontooseen

Lontoo, (TASS). Reuterin tiedonannon mukaan, loordi Halifax marraskuun 22 päivänä palasi Berlinin matkaltaan Lontooseen.

Paris, (TASS). Neuvottelujen sisältöä, joita Halifax kävi Saksassa Hitlerin kanssa, pidetään suuressa salassa.

Ranskan yhteiskunnallisen mielipiteen levottomuus, mikä oli havaittavissa Halifaxin Saksaan matkustamisen edellä, on yhä kasvanut Hitlerin puheen johdosta marraskuun 21 päivänä Augsburgissa. Hitler puheessaan lykkäsi siirtomaavaatimustensa toteuttamisen kuudeksi vuodeksi. Tässä lykkäyksessä Ranskan poliittiset piirit näkevät todisteen tärkeistä myönnytyksistä, mitä Englanti on voinut luvata Saksalle politiikkansa toteuttamisessa Keski- ja Itä-Europassa.

Hitleriläisten hajoitustyö

Paris, (TASS). Ranskan teollisuuspiirien äänenkannattaja "Bulletin Cotidien", luonnehtien fasistisen Saksan intensiivistä toimintaa Baltian rannikkomaissa, kirjoittaa, että Saksan hallitus viime vuoden elokuussa päätti lähettää ylioppilaita Tarton ja Riikan yliopistoihin. Näitä ylioppilaita värvätään aktiivisimmista kansallissosialisteista ja heidän tarkoituksenaan on kiinteän yhteyden pitäminen Baltianmaissa asuvien saksalaisten kanssa.

Gerderin saksalainen instituutti Riikassa harjoittaa propagandaa Baltianmaiden saksalaisen kansallisuusvähemmistön keskuudessa ja värvää spioneja ja diversantteja "taisteluun bolshevismia vastaan".

Tavatonta aktiivisuutta osoittaa myöskin Saksan informatsiobyro "DNB", mikä levittää Baltian rannikkomaiden sanomalehtiin fasistista informatsiota. Propagandavälineinä ovat myöskin Baltian rannikkomaissa työskenteleviä saksalaisia opettajia varten tarkoitetut pedagogiset aikakauslehdet. Yhdessä tällaisessa opettajia varten tarkoitetussa kirjassa sanotaan: "Tulee päivä, jolloin Saksa ilmaisee itsensä itä-Europan vyöhykkeessä, t.s. — keski-Europan itäosassa Suomen lahden, Mustanmeren ja Adrianmeren välillä, missä saksalaiset asuvat hajallisina".

Virossa saksalaiset ostavat maatiloja Suomen lahden rannikoilta. Saksalaiset ovat ostaneet useita pieniä saaria, joiden strateginen merkitys on riidaton. Wezenbergin pohjoispuolella sijaitseva Kundasaari, Aseri ja Baldisci ovat nykyään saksalaisten hallussa.

Vaalialueella N:o 5

Vaalialue N:o 5:n vaalikomissi sijaitsee 4:nnen keskikoulun talossa.

Komissin huoneistossa on kaikkea muuta, vaan ei siistiä. Seiniä koristaa pari tunnusta ja plakaattia. Lattia on likainen ja musteen tahrima. Huoneesta puuttuvat istuimet ja pöydät, lukuunottamatta sihteerin pöytää ja ja vielä erästä toista pöytää, jossa lojuu epäjärjestyksessä joitakin vaaliasetusta koskevia kirjoja. Tähän päivään mennessä valitsijat eivät ole vielä tavanneet muita komissin jäseniä paitsi sihteeriä tov. Tihonovia.

Komissin huoneessa ei ole telefoonia. Sihteerin on aina mentävä toiseen huoneeseen telefooniin. Sitä ennen tyhjentää hän komissin huoneen siellä olevista kansalaisista, — koska sihteerin pöytälaatikot ovat lukottomia. Moinen yhtämittainen huoneesta häätäminen, — sillä soihan puhelin toisinaan tavan takaa, — on asioitaan toimittaville kansalaisille lievimmin sanoen kärsivällisyyttä kysyvää.

Samoin Zavodskaja kadun taloissa N:o 14, 17 ym. valitsijat eivät yksikään tunne komissin jäseniä. Heidän luonaan myöskään eivät vielä ole käyneet agitaattorit.

Mitä tulee valitsijain luetteloihin, niin on sanottava, että niissä on paljon sekavuutta. Esimerkiksi valitsija Aleksandra Mihailovna Linko oli luetteloihin merkitty: Aleksandr Mihailovitsh Linho. Samoin valitsija Aleksandra Osipovna Mättönen oli merkitty: Aleksandr Osipovitsh Mättönen jne.

Mainittujen epäkohtien poistamiseksi komissi työskentelee heikosti. Esimerkiksi komissin työn alusta, marraskuun 19 päivästä alkaen, on komississa käynyt nimiään tarkastamassa vasta noin 160 valitsijaa. Tämä todistaa sitä, että kaikki valitsijat eivät vieläkään tunne velvollisuuksiaan.

Näin ei työ saa kauemmin jatkua. Vaalikomissin on muistettava, että ainoastaan heidän tulee huolehtia siitä, että jokainen valitsija tuntisi velvollisuutensa, että joulukuun 12 päivänä jokainen valitsija olisi täysin tietoinen tehtävistään.

T—si.

Sovettiliiton lehdistön palstoilta

Elintarpeiden hinnat laskevat

Tenjkovskin torille kolhosnikat tuovat runsaasti erilaisia ruokatarpeita. Ruisjauhot maksavat 9—10 ruplaa puuta, vehnäjauhot — 14—15 ruplaa, perunat 2—2:50 ruplaa puuta, raavasliha 6—7 ruplaa kilogramma, parhain sianliha 8—9 ruplaa kilogramma, kananmunat 4 ruplaa kymmenen ja tuore kala 3 ruplaa kilogramma.

("Krasnaja Tataria")

Asuinrakennuksien lisäys Leningradissa

Kuluvan vuoden 10 kuukauden aikana Leningradissa on rakennettu 57 taloa. Kaupungin asuinpinta-ala lisäytyi 72 tuhannella neliömetrillä. Uudet talot ovat varustetut kaikilla mukavuuksilla. Kaikissa asunnoissa ovat m.m. jäähdytyskaapit ja likaviemärit.

Tällä kertaa rakennetaan 27 taloa, pinta-alaltaan 46 tuhatta neliömetriä, ja tulevat ne valmiiksi tämän vuoden lopulla.

("Industria")

Kolhosnikka voitti 1.500 ruplaa

Tshernigovskin alueen Glinskin rajonin Stalinin nimelle omistetun arttelin kolhosnikka I. Kostjanenko esitti säästökassaan toisen viisivuotisen puolustuslainan obligatsion. Osoittautui, että viime arvonnassa tälle obligatsiolle lankesi 1.500 ruplan voitto.

("Sotsialistitsheskoje zemledelije")

Jättiläiskarhu

Äskettäin lähellä Krestsin kylää, Budugoschenskin metsästysliiton talon luona kaatoi karhu lehmän. Metsästystalouden vahti Kuzin päätti vahtia mesikämmentä ja tappaa sen. Ei kauan tarvinnut odottaakaan kun kontio palasi kaadetun lehmän raadon luo. Tov. Kuzin tarkalla laukauksella surmasi tämän ruokailijan.

Kaadettu karhu oli tavattoman iso. Se painoi lähes 25 puutaa. Sen painoista karhua ei vielä tähän saakka ole tavattu missään koko lähiseuduilla. Yksinpä rasvaakin oli irroitettu 5 puutaa ja turkki painoi lähes 4 puutaa.

("Spartak")

Nuori metsästäjä

Mahmud-Mektebin kylässä, Kajasulinskin rajonissa asuu 14-vuotinen metsästäjä Ivan Zamarujev. Viime lokakuun aikana hän paulojen avulla sai 5 sutta. Yhden hän uuvutti koirillaan ja yhden tavoitti suopungilla ja kuljetti suden kotikyläänsä.

("Stalinskoje Znamja")

Kahdeksanpuutaisia lampaita

Furmanovskin rajonin maatalousartteli "Pravdan" jäsen, iskuri — Akai Kubijev kuluvana vuonna säilytti 393 vuonaa, joista kuoli ainoastaan kolme. Tov. Kubijev hoitaa rotulampaita, joiden elävä paino on 130—140 kilogrammaa.

("Prikaspijskaja Pravda")

Löydetty mammutin luuranko

Kolmen kilometrin päässä Gazimurskin kylästä, Sretjenskin rajonissa on löydetty mammutin luuranko, jossa on suuri määrä luita: pääkallo, torahampaat, kylkiluut, jalkaluut ym.

("Vostotshno-Sibirskaja pravda").

Vastaavan toim. sijainen A. VIHOLAINEN

MIHAIL KOLTSOV

Espanjan kansa taistelussa fasismia vastaan

Kansalaissodan rintamilla Espanjassa lähiaikana, mahdollisesti lähipäivinä, ovat edessä uudet suuret taistelut. Saksalais-italialais-espanjalaisen fasismin yhdistyneet voimat valmistavat hyökkäystä tasavaltalaisia vastaan. Kapinallisten sotajoukkojen komentajisto reorganisoi ja järjestää joukko-osastojaan. Pohjoisen rintaman likvidoimisen jälkeen fasistit saivat lisäreservejä — lähes 100 tuhatta sotilasta, tykistöä, lentokoneita, tankkeja. Viimeisten viikkojen aikana eteläsatamiin on saapunut useita uusia italialaisia divisioita. Italialais-saksalainen laivasto on keskitetty Balearin saarten ympärille. Sinne on keskitetty myöskin ilmavoimat ja jalkaväen joukot, joiden tarkoituksena on suorittaa maihinnousuoperatsioita Espanjan Välimeren rannikolla. Kapinalliset ja interventit tahtovat yhdellä laajalla operatsiolla lyödä tasavallan armeijan.

Tällä tavalla rakentamaan suunnitelmansa fasisteja pakottaa niiden yhä huononeva asema. Sotamenestyksistä ja Espanjan pohjoisen osan valtaamisesta huolimatta fasistiselle liitolle käy yhä vaikeammaksi ja raskaammaksi sodan jatkaminen. Vaikeudet lisääntyvät, mutta mahdollisuudet vähenevät. Kapinallisten valtaamat alueet ovat muuttuneet miltei autioiksi — pellot ovat jääneet kylvämättä, tehtaat on hävitetty tai jääneet autioiksi, kaupungit ja kylät eivät anna tukea fasistiselle armeijalle, vaan itse kärsivät nälkää ja puutetta. Fasististen ulkovaltioiden avunanto rajoittuu ainoastaan aseistuksen ja sotajoukkojen lähettämiseen — elintarpeita nämä valtiot eivät anna, vaan päinvastoin vievät ne kapinallisten valtaamilta alueilta viimeisetkin viljarippeet, karjan, rasva-aineet. Erikoista ryöväystä harjoittaa uudessa siirtomaassaan Saksa.

Sangen vaikea on myöskin Francon finanssiasema. Franco käy sotaa yksinomaan luotolla ja nyt on hän korviaan myöten uponnut velkoihin Saksan ja Italian hallituksille ja Englannin pankeille. Kun kapinallisten johtajilla ei ole kultaa lentokoneiden, tykkien ja sotilaiden ostamiseen, ovat he jo myyneet Espanjan kaikki luonnonrikkaudet, kaikki sen rautatiet, maatalouden, sähköasemat, satamalaitteet; Marokko, Balearin saaret, Biskajan ja Asturian rannikot on annettu Italian ja Saksan sotabaasoiksi niiden tulevaa sotaa varten Englantia ja Ranskaa vastaan.

"Jo on aika maksaa!" — vaativat Berlinistä, Roomasta ja Lontoosta. Englannin finanssiporvaristo, joka vastoin maansa intressejä on yhtynyt kompukseen Francon kanssa, painostaa hallitustaan ja vaatii sodan lopettamista Espanjassa vaikkapa kompromissin muodossa.

Mutta sodan lopettaminen voitolla ja vaikkapa ylivoimallakin — on kapinallisille sangen vaikea tehtävä. Alistaa, asettaa Espanjan kansa polvilleen — ei ole niinkään yksinkertainen asia. Espanjan kansa, vaikka kapinan ja interventsion yllättämänäkin, vaikkapa eristettynäkin vihamielisellä "sekaantumattomuuden" piirityksellä, vaikkapa kokemattomana sotilaallisessa ja organisatorisessa suhteessa, aseistuneena alussa ainoastaan sankarillisuudella ja vihalla orjuuttajiaan kohtaan — ei lainkaan ajattele lopettaa sotaa, ei lainkaan aio antaa tietä fasismille!

Kantaen suunnattomia uhreja, vuodattaen vertaan rintamilla, kaatuen ulkomaisten lentokoneiden pommeista rintaman selkäpuolella, kärsien petoksesta, spionaasista, tuholaisuudesta, Espanjan kansa on löytänyt ja löytää itsessään voimaa luodakseen armeijansa, aseistaakseen ja varustaakseen sitä, kylvääkseen ja korjatakseen peltonsa, tehdäkseen työtä tehtaissa, tehdäkseen kaiken voitavansa puolustautuakseen ja osoittaakseen vastarintaa fasismille. Espanjan kansa tekee toistaiseksi tätä puolustautumisen ja vastarinnan vuoksi, jotta sitten, näännyttäen vihollisen puolustautumisessa, kartuttaen voimiaan ja taistelukeinojaan, alkaakseen itse hyökkäyksen, kukistaakseen fasistisen taantumuksen, karkoittaakseen interventit maasta. Niin sotajoukoissa, kuin myöskin sotalaitoksissa ja virastoissa, teollisuudessa sekä maataloudessa, samoinkuin tasavaltalaisten selkäpuolen kaikessa järjestämisessä on paljon puutteellisuuksia. Erikoisesti ontuu taistelu vihollista vastaan rintaman selkäpuolella. Mutta kaikesta siitä huolimatta Espanjan kansanrintamalla on suurenmoisia saavutuksia taistelussa taantumusta vastaan.

Lujittuu ja kasvaa sotajoukko-osastojen taistelukuntoisuus, huomattavasti on parantunut niiden aseistus, kouluutus, kurinalaisuus. Upseerikoulut lakkaamatta päästävät ja valmistavat tasavallalle uskollisia komentajakaadereita. Yhä paremmaksi muuttuu sotatarveteollisuuden työ. Enemmän on järjestystä ja yksilöpäällikkyyttä tuotannon kaikilla muilla aloilla. Enemmän on yhtenäisyyttä ja taistelutehtävien ymmärtämystä ammattiliittojärjestöissä. Koko Espanjan tasavallan talonpoikaisto, samoin kuin viime syksynäkin, entistä suuremmalla tarmolla, sitkeydellä ja innostuksella suoritti maatalous-työt: yksilöllisesti ja kollektiivisesti muokkasi kaikki pellot, niiden joukossa myöskin entisten fasististen tilanomistajien ja taantumuksellisten luostarien — nykyään työtätekevien omaisuudeksi tulleet maat ja tilat. Sadon ylijäämän talonpoikaisto myy työväenjärjestöille, armeijan varusteluosastoille, lähettää piiritetyn, mutta luoksepääsemättömän sankarillisen Madridin väestölle.

Espanjan tasavallan selkäpuolelle tunkeutuneet Gestapon ja Francon agentit — trotskilaiset spionit yrittävät spioni- ja tuholaistyönsä ohessa kylvää vaikeroimista ja epäluottamusta työtätekevien keskuuteen, uskotella heitä voiton mahdottomuudesta ja taistelun mielettömyydestä, mutta epäonnistuvat kavalassa petospropagandassaan. Erikoisen häpeällisenä trotskilaisten vararikkona oli Suuren Lokakuun revolutsion XX-vuosipäivän vietto Espanjassa. Miljonat ja miljonat espanjalaiset kokouksissaan, puheissaan, päätöslauseissaan, kunnianosoituksissaan lausuivat niinä päivinä kunnioituksensa ja kiitollisuutensa sovettikansaa ja toveri Stalinia kohtaan veljellisestä huomaavaisuudesta ja avunannosta.

Kommunistinen puolue, antifasistisen Espanjan työtätekevien joukkojen avangaardi, väsymättä taistelee ja työskentelee kansanrintaman lujittamiseksi, sodan voittamiseksi, tasavaltalaisen demokratian kehittämiseksi.

Jos aikaisemmin joltakin olisi kysytty: "Miten kävisi, jos Saksa ja Italia yhdessä hyökkäisivät Espanjaa vastaan, liittolaisenaan Portugali?" — niin koululaisestakin tällainen kysymys olisi tuntunut naivilta. "Tietenkin, löisivät ne Espanjan tuhkaksi ja tomuksi". Mutta nyt ne ovat alkaneet, puolellaan vieläpä Espanjan vakituinen armeijakin, kenraaleineen ja miltei kaikkine upseereineen ja aliupseereineen. Niiden puolella on Espanjan suurporvaristo, aristokratia, papisto, niiden varat ja rikkaudet sekä yhteydet ulkomaiden kanssa. Ja kaikesta siitä huolimatta Espanjan kansa on jäänyt voittamattomaksi, se puolustautuu, se takoo voittoansa. Itse sodan pitkittyneisyys yhä vaikeimmissa oloissa on kansan voiman, sen sitkeyden ja laajojen joukkojen järkähtämättömyyden tunnusmerkki, tunnusmerkki heidän tahdostaan taistella fasismia vastaan.

Odotamme uusia taisteluita. Minkälaiset ovatkaan tulen, kuoleman, hävityksen voimat, mitkä kansainvälinen fasismi on heittänyt Espanjan kansaa vastaan, se ei kykene kukistamaan ihanaa, miehuullista, rohkeaa ja sankarillista Espanjan kansaa.

Madrid, marraskuu v. 1937.

ILMOITUS

Vaalialueen N:o 33 vaalikomissi sijaitsee "Karelstroin" työläisten klubilla, Uritskin katu 111.

Neuvoja valitsijoille annetaan joka päivä kello 10 aamusta kello 10 iltaan.

SSSR:n Korkeimman Sovetin vaalipäivänä — joulukuun 12 päivänä — äänestys tulee tapahtumaan samassa huoneustossa kello 6 aamusta kello 12 yöhön.

Vaalikomissi.

Täten ilmoitamme toveri

IDA VARTIAISEN

kuolemasta, joka tapahtui 23/XI v. 1937 kirurgisessa sairaalassa. Vainajaa kaipaamaan jäi lapset ja puoliso.

Hautaus tapahtuu 30/XI—37 Sarekan hautausmaalla. Hautajaissaattue lähtee vainajan kotoa Uritskin katu N:o 129 kello 3 ip.

MEERI, ONNI ja VIKTOR VARTIAINEN.

Karellesin Keskusremonttiverstaiden puolue- ja ammattiliittojärjestöt sekä administratsio syvällä surulla ilmoittavat parhaimman stahanovilaisen, yhteiskunnallisen työntekijän, työpaikkakomitean jäsenen toveri

JALMARI MATINPOIKA MATSONIN

ennenaikaisesta kuolemasta, mikä tapahtui k.v. marraskuun 22 päivää vasten yöllä.

Hautaussaattue lähtee KRV:n punanurkasta marraskuun 27 päivänä kello 3 päivällä.

TOIMITUKSEN TELEFOONIT: Vastaava toimittaja 7-90. Vastaavan toimittajan sijainen ja toimitussihteeri — 7-90. Osastojen johtajat — 7-23. Karjalan kielisen materiaalin toimittaja, kirjeenvaihto-osasto ja asioidenhoitaja — 479. — Kirjaizien osasto i karjalankielizen materjualin redaktor — 479. ТЕЛЕФОНЫ РЕДАКЦИИ: ответственный редактор — 7-90, заместитель ответств. редактора и ответствен секретарь — 7-90. Зав. отделами — 7-23. Отдел писем и редактор материала на карельском языке — 4-79.
TOIMITUKSEN OSOITE: — АДРЕС РЕДАКЦИИ: АКССР — Петрозаводск, Пушкинская 7. ИЗДАТЕЛЬСТВО Карельского Обкома ВКП(б), адрес: АКССР Петрозаводск. Пушкинская 7. комн. № 304. тел. 517. Отдел объявлений — 1-68. — Типография им. Анохина АКССР гор. Петрозаводск. Пушкинская 7. Уполномоч Главлита Карельской АССР № А — 1353 Заказ № 3808 Тираж 5945